

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU

Muotoilu / Designer-stylisti

Henna Nivakoski

PRINTTI JA KISSAN KOTIUTUSPAKKAUS ELÄINSUOJELUYHDISTYKSEN
KÄYTTÖÖN

Opinnäytetyö 2013

TIIVISTELMÄ

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU

Muotoilu

NIVAKOSKI, HENNA

PRINTTI JA KISSAN KOTIUTUSPAKKAUS ELÄIN-
SUOJELUYHDISTYKSEN KÄYTTÖÖN

Opinnäytetyö

47 sivua + 8 liitesivua

Työn ohjaaja

Lehtori Esko Ahola

Toimeksiantaja

Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry

Marraskuu 2013

Avainsanat

Graafinen suunnittelu, eläinsuojelutyö, printti, kissa

Tässä opinnäytetyössä käsitellään muotoilun opiskelijan ja Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:n välistä projektia vuonna 2013. Tarkoituksena oli suunnitella yksi tai useampi printti, joita voisi painattaa tuleviin myyntituotteisiin, joilla järjestö kerää varoja toimintaansa. Tuotteista kehitettiin uusille kissanomistajille pakkaus, joka tarjoaa tarvikkeita kissan kotiuttamiseksi. Settiä suunniteltiin markkinoitavaksi KSEY:n asiakkaille – erityisesti niille, jotka ovat hankkimassa KSEY:n kissatalolta itselleen uutta lemmikkiä.

Prosessi aloitettiin tutustumalla työhön liittyviin aiheisiin kuten graafiseen suunnitteluun, visuaaliseen markkinointiin, eläinsuojelutyön periaatteisiin ja kissoihin lemmikkeinä. Tämä antoi hyvän perustan printtien ja pakkauksen suunnitteluun, joka eteni pääosin kokeilujen, kuten esimerkiksi luonnostelun, kautta. Koko työn ajan ylläpidettiin myös yhteyksiä organisaation kontaktihenkilöön ideoita jakaen.

Lopullinen tuote on pakkaus, joka sisältää pienen kangaspalan (”rätin”), lelun ja raapimamaton kissalle, sekä opaskartan, jossa esitellään mahdollisia vaaranpaikkoja kotitalouden uutta kissaa ajatellen. Tämän lisäksi tuotekokonaisuuteen sisällytettiin omistajalle pieni esine kiitollisuudenosoituksena kodin tarjoamisesta pelastetulle eläimelle. Tuotteet päätettiin pakata kangaskassiin, johon toinen suunniteltu printti painatettiin. Yksinkertaisempi printti painatettiin myös kangasmerkkeihin, joita kiinnitettiin itse tuotteisiin.

ABSTRACT

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU

University of Applied Sciences

Design

NIVAKOSKI, HENNA

A PRINT AND A CAT'S DEMOBILIZATION KIT FOR
AN ANIMAL PROTECTION ASSOCIATION

Bachelor's Thesis

47 pages + 8 pages of appendices

Supervisor

Esko Ahola, senior lecturer

Commissioned by

Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry

November 2013

Keywords

Graphic design, animal protection, print, cat

This thesis deals with a joint project between a design student and the animal welfare association, Kymenlaakson Eläinsuojeluyhdistys ry in 2013. The purpose was to design one or several prints for the animal welfare association, to be used in upcoming products, in order to raise funds for its business. The products were put together into a set that offers important tools for new cat owners, helping to make the cat settle in its new home. The set can be marketed to KSEY's customers – especially those who are acquiring a new pet from the organization's cat house.

The process was carried out by getting familiarized with topics related to the project, such as graphic design, visual merchandising, animal protection principles and cats as pets. This gave a good foundation for the print and set design, which were executed mainly by trial, for example, by sketching. Throughout the whole process, the contact person of the organization was actively consulted in order to share ideas.

The final product is a set that includes a small piece of cloth ("a blanket"), a toy and a scratching pad for the cat, as well as a guide map concerning possible hazards when having a new cat in the household, and a small item for the owner, as a gesture of gratitude for the good deed of offering a home to a rescued animal. The set was chosen to be packed into a cotton bag, onto which the design was printed. A simpler print was also printed onto fabric patches that were attached to the products themselves.

SISÄLLYS

KÄSITTEET

1	JOHDANTO	7
2	TOIMEKSIANTO PÄHKINÄNKUORESSA	8
	2.1 Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry	8
	2.2 Uuden printin ja tuotepakkauksen suunnittelu yhdistyksen käyttöön	9
	2.3 Huomioon otettavia seikkoja	10
	2.3.1 Budjetti ja kulut	10
	2.3.2 Kohderyhmä	11
	2.3.3 Aikataulu	12
	2.4 Viitekehys	13
3	PROJEKTIN TUTKIMUSOTE	15
4	ELÄINSUOJELUTYÖ SUOMESSA	16
5	PRINTIT	18
	5.1 Printtien käyttö 2000-luvulla	18
	5.2 Tyyliehdotukset	19
	5.3 Kassiprintin suunnittelu	23
	5.3.1 Miten suunnitella tehokas printti?	24
	5.3.2 Luonnostelusta valmiiseen printtiin	25
	5.4 Kangasmerkki tuotteisiin	28
6	KISSAN KOTIUTUSPAKKAUS	29
	6.1 Inspiraationa suomalainen äitiyspakkaus	30
	6.2 KSEY:n kotiutuspakkaus	31
	6.2.1 Unirätti	32
	6.2.2 Lelu	33
	6.2.3 Kampa	34
	6.2.4 Esine raapimiseen	34
	6.2.5 Ohjetaulukko	37
	6.2.6 Kiitostuote omistajalle	38

6.2.7 Kangaskassi	39
6.3 Kulut sekä pakkauksen lopullinen hinta-arvio	40
7 POHDINTA	41
LÄHTEET	44
KUVALUETTELO	47

LIITTEET

- Liite 1. Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:n logo
- Liite 2. Kollaasi muista luonnoksista
- Liite 3. Printtiehtotuksia eläinhahmoista
- Liite 4. Kysely
- Liite 5. Muistiinpanot kyselyn tuloksista
- Liite 6. Lelupallot
- Liite 7. Kampa
- Liite 8. Vaihekuvia raapimalaudan valmistuksesta
- Liite 9. Ohjetaulukko
- Liite 10. Esityskuva kangaskassista
- Liite 11. Kuvakooste pakkauksen tuotteista

KÄSITTEET

Automaattinen prosessi / Automatic process

Toimintaa, jota ohjaavat ihmisen tiedostamattomat ja suunnittelemattomat käytösmallit. Tällaiset reaktiot erilaisiin ärsykkeisiin eivät vaikuta kognitiivisiin, eli tiedostettuihin toimintoihin. (Fennis & Stroebe, 2010.)

Design / Design

Luovan työn tulos; yleensä muotoilun ammattilaisen suunnittelema tuote, kuten käytöesine, juliste tai logo.

Designer-stylisti / Designer-stylist

Muotoilija, jonka erikoisalaa on kokonaisuuksien hallinta asiakaslähtöisissä tehtävissä. Työnkuvaan voi kuulua esimerkiksi tapahtumantuottamista, henkilö- tai tilastailusta tai asiakasyrityksen graafisen ilmeen suunnittelua.

Etiikka / Ethics

Filosofian osa-alue, joka pyrkii selvittämään oikean ja väärän luonteen. Etiikalla on useita sen sisäisiä aloja, kuten normatiivinen- sekä soveltava etiikka. (Fieser, 2009.)

Moodboard / Moodboard

Yleensä yksisivuisena esitetty kollaasi kuvista, muodoista, väreistä sekä tekstielementeistä, joiden tarkoitus on kuvastaa suunnittelun lähtökohtia sekä tunnelmaa, johon lopputuloksessa tullaan tähtäämään.

Protoversio / Proto version

Ennen lopullista tuotetta tilattava testikappale, josta nähdään ovatko kaikki palaset kohdillaan ennen projektin päättämistä ja suurempien erien tilaamista.

Normi / Norm

Vakiintunut sekä yleisesti hyväksytty kaava tai käyttäytymismalli, joka on tyypillinen, tai sitä yksilöltä ensisijaisesti odotetaan (Definition of norm in English, 2013).

1 JOHDANTO

Eläinten oikeuksiin ja suojeluun tai muuten vapaaehtoisjärjestöihin liittyvät projektit eivät ole yleisimpiä aihealueita designer-stylistin, tai yleensäkin muotoilijan, työssä. Aloilla on kuitenkin valtavat mahdollisuudet hyötyä toisistaan: muotoilija pääsee avartamaan käsitystään lemmikeistä ja niiden omistajista mahdollisina asiakkaina, sekä ujuttautumaan vahvasti yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen keskittyneeseen toimintaan, mikä varmasti lisää kenen tahansa ammattilaisen tunnetta työn vastuullisuudesta sekä merkityksellisyydestä. Etiikkaa käsittelevät projektit ovat oiva ja syvälinenkin tapa kartuttaa kenen tahansa ammattitaitoa, myös designer-stylistin. Jatkuvasti tiedostavammaksi muuttuvassa yhteiskunnassa kysyntä eläinsuojelutyötä ja siihen liittyviä palveluita kohtaan lisääntyy, ja tämä on muotoilijankin hyvä ottaa huomioon. Henkilökohtainen kiinnostus tasa-arvoajattelua, ympäristötekoja sekä muutenkin eettisiä kysymyksiä kohtaan sai minut ottamaan yhteyttä eläinsuojeluyhdistykseen yhteistyöehdotuksen merkeissä.

Tässä työssä suunnittelin uuden printin painatettavaksi myyntituotteisiin Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:lle, joka on kymenlaaksolainen voittoa tavoittelematon löytö- sekä villieläinten hyvinvointiin keskittyvä, pääosin vapaaehtoisvoimin toimiva yhdistys. Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry, jota kutsutaan tuttavallisesti myös lyhenteellä KSEY, toivoi printin ennen kaikkea lisäävän järjestön näkyvyyttä ja tuovan myös uutta tarjontaa sen vanhojen myyntituotteiden seuraksi. Itse tavoittelin erityisesti graafisen suunnittelun sekä visuaalisen markkinoinnin taitojeni kartuttamista, verkostoitumista sekä syvempää perehtymistä mielenkiintoisena kokemaani eläinsuojelutyöhön yhteistyökumppanini kautta.

Projektin edetessä mukaan tuli myös ajatus niin kutsutun kissan kotiutuspakkausten suunnittelusta, mistä yhteistyökumppaninikin innostui. Pakkauksen tarkoituksena on tarjota tarpeellisista kissan hoitoon liittyvistä esineistä koottu tuotekokonaisuus kuluttajalle, joka on juuri ottamassa kotiinsa uuden kissan. KSEY:n henkilökunnan on helppoa esitellä tuotetta järjestön kissatalolla, mistä asiakkaat tulevat uusia lemmikkejään hakemaan. Järjestö ottaa myös osaa erilaisiin lemmikitapahtumiin, kuten näyttelyihin, mikä tarjoaa oivan mahdollisuuden myydä uutta tuotetta.

Työ alustettiin sopimalla ensin yhteisistä tavoitteista tilaajan kanssa, jonka jälkeen aloitin tiedonhaun projektiin liittyvistä aiheista samaan aikaan taiteellisen toteutuksen

ideoinnin kanssa. Projektin edetessä tiedon kartuttua ja uusien palaverien jälkeen oli helpompaa siirtyä yksityiskohtaisempaan työskentelyyn, kuten printtisuunnitteluun ja pakkauksen tuotteiden päättämiseen.

Lopulliseen kotiutuspakkaukseen tuli pieni kangaspala kissalle henkilökohtaiseksi, tutun tuoksuiseksi ”rätiksi”, lelupallo ja pahvista sekä säkkikankaasta tehty raapimiseen soveltuva lauta. Näiden lisäksi omistajaa varten pakkaukseen sisällytettiin opaskartta potentiaalisista kissaa uhkaavista tilanteista kotioiloissa sekä jääkaappimagneetti kiitollisuudenosoituksena järjestön tukemisesta sekä kodittoman eläimen ottamisesta hoiviinsa. Tuotteet sovittiin laitettavan kangaskassiin, johon suunniteltu printti painatettiin. Toinen suunniteltu printti tilattiin kangasmerkkien muodossa, tarkoituksena näin merkitä mahdollisimman moni kotiutuspakkauksen tuote nimenomaan Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:ltä hankituksi.

2 TOIMEKSIANTO PÄHKINÄNKUORESSA

Työni perustan tärkeimmät elementit olivat tutustuminen asiakkaaseeni, tavoitteiden konkretisoiminen, käytettävissä olevien resurssien sekä rajoittavien tekijöiden tiedostaminen. Projekti oli kokonaisuutena produktiivinen sekä hyvin asiakaslähtöinen, sillä keskityin ennen kaikkea tilaajaani tyydyttävän sekä käytännössäkin myynti- sekä käyttökelpoisen lopputuloksen saavuttamiseen.

2.1 Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry

Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry, joka tunnetaan myös nimellä KSEY, on tuottoa tavoittelematon järjestö, jonka tavoitteena on vuodesta 1954 lähtien ollut edistää eläinten oikeudenmukaista kohtelua ja herättää rakkautta eläimiin sekä näin vastustaa eläinsuojelurikoksia ja eläinten kärsimystä. Järjestön pääasiallinen tavoite on tiedottaa eläinten oikeuksista ja ihmisten vastuusta niiden hoidossa jakamalla valitusmateriaalia, järjestämällä informaatiopisteitä erilaisissa tilaisuuksissa ja tekemällä neuvontatyötä. KSEY järjestää lisäksi lemmikkien pitoon liittyviä rentoja tilaisuuksia. Yhdistys toimii Kouvolassa sekä sen lähikunnissa vapaaehtois- sekä talkoovoimin. Toiminta rahoitetaan enimmäkseen lahjoituksina, osittain myös myyntituotteilla. (Yhdistyksen toiminta, 2013.)

KSEY:llä on tilat, joissa pidetään huolta kodittomista eläimistä; tavoitteena on löytää jokaiselle löytöeläimelle uusi, turvallinen ja rakastava koti. Kissoja yhdistys saattaa uusiin koteihin jopa 400 vuosittain, ja kissat ovatkin KSEY:tä eniten työllistävä osuus kaikista eläimistä. Koiria sijoitetaan viitisenkymmentä vuodessa ja muita pieneläimiä parikymmentä. Lemmikkieläinten lisäksi Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry osallistuu loukkaantuneiden ja sairaiden villieläinten auttamiseen. (Yhdistyksen toiminta, 2013.)

Yhdistyksen puheenjohtaja Sari Uski, joka toimi yhteyshenkilönäni, kiinnostui ehdotamastani projektista ennen kaikkea siksi, että se antaa tilaisuuden lisätä yhdistyksen näkyvyyttä. Toki uusien tuotteiden saaminen myyntiin kiinnosti myös, sillä osa KSEY:n menoista katetaan markkinoilla ja muissa tapahtumissa saaduilla myyntituloilla. Yhdistyksellä on paljon vakioasiakkaita, joten myytävien tuotteiden lisääminen antaa mahdollisuuden ylläpitää heidänkin mielenkiintoaan KSEY:n toimintaa kohtaan, ja näin myös tätä kautta tulojen kartuttamiseen.

2.2 Uuden printin ja tuotepakkauksen suunnittelu yhdistyksen käyttöön

Työn pääasiallinen tavoite oli suunnitella printti tai printtejä pieneen määrään myyntituotteita Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:n käyttöön. En vielä yhteydenoton hetkellä tiennyt järjestön lähestyvistä 60. juhluvuodesta, mutta ajankohta oli juuri tämän vuoksi loistava järjestönkin puolesta, ja yhteisestä projektista sovittiin saman tien. Vaikka teinkin työni tavallaan lahjana järjestön juhluvuoden kunniaksi, printtistä ei kuitenkaan haluttu varsinaista juhluvuotta korostavaa printtiä, sillä neutraalimpi lähestymistapa kestäisi aikaa paremmin, eikä näin olisi jo pian ”vanha”. Halusimme tämän sijaan keskittyä arvoihin ja viestiin, joita KSEY toiminnallaan pyrkii välittämään: lemmikinomistajan vastuuseen, välittämiseen sekä turvalliseen ja rakastavaan kotiin. Printtien ja tuotteiden, joissa ne esiintyisivät, toivottiin ennen kaikkea lisäävän näkyvyyttä. Toki tuottavuuskin otettiin huomioon – onhan myyntiin tarkoitettujen tuotteiden myös oltava kiinnostavia asiakaskunnan kannalta, jotta järjestö hyötyisi designitani konkreettisemmin.

Alkuperäinen ajatukseni printin käytöstä oli tilata erilaisia hyödyllisiksi tai muuten kiinnostaviksi kokemiani tuotteita Internetin välityksellä järjestön myyntituotevalikoimaa uudistamaan. Projektin alkuvaiheessa mukaan tuli kuitenkin idea satunnaisten tuotteiden sijaan suunnitella eräänlainen kissan kotiutuspakkaus. Pakkauksessa pää-

simme hyödyntämään uusia printtejä, sekä se nähtiin myös uudenlaisena ja raikkaana myyntituotteena, jota voisi esitellä ennen kaikkea järjestön kissatalolta uutta lemmikkiä itselleen hakeville, sekä julkisissa tapahtumissa käyville asiakkaille. Lisäksi tämä auttoi tekemään projektistani selkeämmän kokonaisuuden, satunnaisten myyntituotteiden tilaamisen sijaan.

2.3 Huomioon otettavia seikkoja

Tämän luonteisessa laajassa ja moniosaisessa produktiivisessa työkokonaisuudessa on pidettävä mielessä useita erilaisia tekijöitä, jotka vaikuttaisivat työn luonteeseen, tavoitteisiin, kulkuun sekä toteutustapoihin. Tällaisia ovat projektin toteutukseen vaadittavat resurssit, kuten budjetti, käytettävissä oleva aika sekä osallistuvien tahojen ominaisuudet. Näihin perehdyttyäni, ja projektisuunnitelmat tehtyäni olisin paremmin tietoinen työstäni kokonaisuutena, mahdollisista haasteista sekä päämääristä.

2.3.1 Budjetti ja kulut

Kaikki rahoitus materiaaleihin ja tuotteiden tilaukseen tuli tilaajaltani, eli KSEY:ltä. Käytettäväksi summaksi ilmoitettiin noin kolmesataa euroa, mutta budjetti oli kuitenkin joustava. Tarkoituksena oli alustavasti tilata ainoastaan yksittäisiä testikappaleita kokonaisuuteen suunnitelluista tuotteista. Näin järjestön työntekijät voisivat arvioida niistä jokaisen yksityiskohtaisesti, ja päättää tämän jälkeen suurempien erien tilaamisesta. Päätin siis alustavasti koota ainoastaan protoversion kotiutuslaskuksesta, jotta mahdollisia jatkomuutoksia voisi vielä tehdä suuria rahasummia prosessissa menettämättä. Olimme toki tietoisia siitä, että esimerkiksi painotuotteita ei todennäköisesti olisi mahdollista tilata yksittäin, tai ainakaan taloudellisesti kannattavin hinnoin.

Omaan käytännön työhöni sekä mahdollisiin matkoihin liittyvät kulut katoivat itse. Suunnitteluprosessista ei oletettu aiheutuvan juuri ollenkaan rahallisia kustannuksia, sillä luonnokset tein jo olemassa olevilla välineillä sekä käytössäni jo valmiiksi olevalla tietokoneella. Vähäisiä kustannuksia oletettiin tulevan printin suunnitteluun liittyvistä tulosteista, mutta tiesin pystyväni kattamaan ne opiskelijatililläni olevilla *crediteillä*, joita jokaiselle Kymenlaakson ammattikorkeakoulun opiskelijalle on varattu tiloissa olevien tulostimien käyttöä varten.

2.3.2 Kohderyhmä

Jokaisella yrityksellä, järjestöllä ja yksittäisellä projektillakin on hyvä olla määritelty kohderyhmä, eli tietynlaiset asiakkaat tai kuluttajat, joille lopullinen tuote tai palvelu on ensisijaisesti suunnattu. Näin pystytään paremmin hahmottamaan työn tavoitteet ja niiden saavuttamiseen vaadittavat resurssit sekä metodit. Työni kohderyhmään kuuluivat Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:n asiakkaat, vanhat sekä uudet. Heitä ovat sekä erilaisissa tapahtumissa, kuten kissanäyttelyissä, joissa KSEY:llä on usein myyntipöytä, käyvät että järjestön löytöeläintalolla vierailevat ihmiset. Muotoilun ammattilaisen on otettava huomioon ennen kaikkea kohderyhmänsä sukupuoli, ikä ja sosio-ekonominen taso (Ambrose & Harris 2010, 42), ja näihin ominaisuuksiin päätin itsekin paneutua mahdollisimman hyvin suunnitellun tuotteen aikaansaamiseksi.

Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:n kontaktihenkilöni Sari Uskin mukaan sekä tapahtumissa että niin kutsutulla kissatalolla käy kaiken ikäisiä ihmisiä nuorista eläkeläisiin. Erityisesti lapsiperheet mainittiin suurena asiakasryhmänä. Järjestöllä on paljon vakioasiakkaita, mutta esimerkiksi julkisilla paikoilla järjestettävissä tapahtumissa sillä on mahdollisuus myös uusiin kuluttajakontakteihin. Sukupuolijakauma KSEY:n asiakkaissa on hyvin naispainotteinen, minkä otin suunnittelussani tietoisesti huomioon. Uskin mukaan erityisen varakasta asiakaskunta ei ole hänen kokemuksensa perusteella vaikuttanut olevan, mikä vaikutti paljon siihen, mihin hintaluokkaan halusimme lopullisen tuotteen asettaa.

Lapsiperheiden suuresta osuudesta KSEY:n asiakaskunnassa huolimatta otin kohderyhmäkseni nuoret sekä aikuiset naiset, sillä koin heillä olevan enemmän ostovoimaa ja kysyntääkin suunnittelemaani tuotetta, eli kotiutuspakkausta ajatellen. En myöskään halunnut rajoittaa pakkauksen kohderyhmää liikaa, joten päädyin senkin vuoksi suhteellisen ympäröivään rajaukseen puhuteltavissa kuluttajissa. Toki otin huomioon, että tuotteeni todennäköisesti päätyisivät lapsiperheeseen, mutta printin ja pakkauksen markkinoinnin osalta halusin houkuttaa erityisesti Suomen naiskansaa, sekä nuorempia että vanhempiaakin ikäryhmiä. Naisten ottaminen kohderyhmäkseni vaikutti suuresti projektin pohjustamiseen myös siksi, että uskoin heillä olevan silmää ja kiinnostusta juuri KSEY:n viestittämiä arvoja kohtaan.

Minun oli myös huomioitava työni toinen asiakasryhmä eli eritoutiset sekä -ikäiset lemmikkikissat, sillä suuri osa kotiutuspakkauksen tuotteista suunniteltiin niiden käyt-

töön. En itse ollut ennestään omistanut lemmikkikissaa, joten minun oli perehdyttävä kesyn kissan lajityypillisiin sekä ihmisten rakentamassa ympäristössä esille tuleviin tarpeisiin. Printtisuunnittelussa en kissojen mieltymyksiin keskittynyt, sillä en uskonut niillä olevan paljoa, tai ainakaan ihmisen kanssa yhtenevää, estetiikantajua, sillä oletettavasti kissan aivotoiminta poikkeaa ihmisestä paljonkin, minkä puolesta en voinut vakuuttaa itseäni siitä, että kissat välittäisivät kuvista missään määrin. Kissaeläimillä on muun muassa myös huonompi värinäkö, eikä näköaistin ole tarkkuudeltaan aivan ihmisen luokkaa (Fogle 2004/2003, 34).

2.3.3 Aikataulu

Ensimmäisen yhteydenottoni, jossa ehdotin yhteistä projektia, Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:n puheenjohtajaan Sari Uskiin oli maaliskuun 2013 lopussa. Myöntävä vastaus tuli samana iltana, ja aloitin henkisen valmistautumisen ja ideoiden hahmottelun päässäni heti. Tapasimme Uskin kanssa ensimmäisen kerran kasvotusten kesäkuun alussa, jolloin sovimme työn lähtökohdista ja pääpiirteisistä tavoitteista. Uskista tuli kontaktihenkilöni KSEY:n suuntaan. Loppukevään ja kesän orientoituin ”tosi toimiin” ryhtymiseen ja kartoitin työn luonnetta kuten tavoitteita, mahdollisia riskejä, työn dokumentointitapoja sekä etsin potentiaalista lähdekirjallisuutta.

Tutkimussuunnitelmani alustavine aikatauluineen valmistui elokuun lopussa; raportin palautuspäivä olisi reilun kahden kuukauden päästä, jolloin työn olisi oltava valmis. Ensimmäisessä tapaamisessa ohjaavan ja muidenkin opettajieni kanssa suunnitelmat kuitenkin laajenivat kotiutuspakkausidean myötä, joten aikataulu oli mietittävä uusiksi.

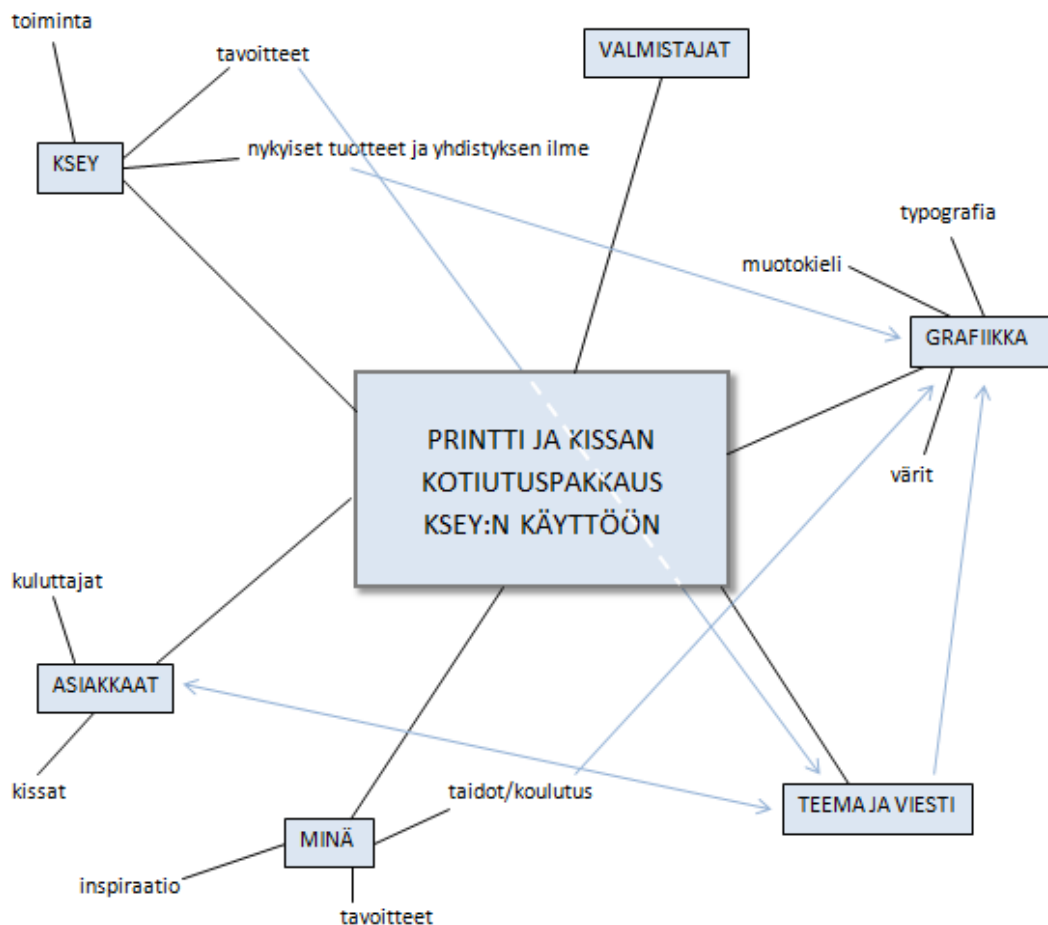
Uuden aikataulun kannalta tärkein ajallisesti huomioonotettava seikka työssäni oli se, että mikäli haluaisin painattaa kotiutuspakkauksen tuotteet ajoissa opinnäytetyön raportin palauttamista varten sekä saada tuotteet esiteltäviksi marraskuun viimeisen viikon opinnäytetyöseminaariin, olisi printtien oltava valmiita viimeistään marraskuun ensimmäisinä päivinä, sillä olin Internetin painotuotekauppoja selaillessani arvioinut tilaamiseen tarvittavan ajan olevan kahdesta kolmeen viikkoa. Näin ollen intensiiviselle työlle jäi aikaa vajaat kaksi kuukautta, tuotteiden tilaamiseen varatun ajan kanssa.

Pääsin aloittamaan printtisuunnittelun lokakuun alussa, jolloin olin saanut moodboardit valmiiksi, ja pääsimme Uskin kanssa yhteisymmärrykseen printeissä tavoiteltavas-

ta tunnelmasta ja lopputuloksen visuaalisista tavoitteista. Tein luonnoksia sekä sovimme muutamia tapaamisia Uskin kanssa pitkin lokakuuta, ja lopullisten printtien hyväksymistä sekä tuotteiden tilaamisen päättämistä koskevan tapaamisen pidimme lokakuun viimeisenä päivänä. Tämän jälkeen hioin printit loppuun ja tilasin painotuotteet, jonka jälkeen suunnittelin käsintehdyt tuotteet, joista eräänlaisesta raapimалаudasta myös toteutin ensimmäisen kappaleen kokoamisohjeineen käsin.

2.4 Viitekehys

Tein projektin alussa sen printtiosuudesta itselleni viitekehysten (kuva 1), jotta pystyisin paremmin hahmottamaan, mitä kaikkea minun kannatti ottaa huomioon jo työn alkuvaiheessa. Tällä tavoin ymmärtäisin, kuinka monet asiat vaikuttavatkaan toisiinsa aina työn suunnittelusta sen palauttamiseen saakka. Vaikka viitekehys oli alun perin ainoastaan printtisuunnittelua varten, kuten koko projekti yleensäkin, voi monia sen osia soveltaa myös kotiutuspakkauksen suunnitteluun vaikuttaviin tekijöihin, joten en kokenut uuden viitekehysten suunnittelua tarpeelliseksi.

Kuva 1. Viitekehys (Nivakoski, H. 2013)

Yhteistyökumppanini ja asiakkaani, Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:n, toiminta ja toiveet olivat projektin kannalta yksi tärkeimmistä vaikuttavista tekijöistä: olihan työni ennen kaikkea miellyttävä asiakastani ja tuettava sen tavoitteiden saavuttamista. KSEY:n periaatteisiin liittyvät seikat, kuten ideologia, eettiset arvot ja toiminnan keskeisimmät päämäärät, oli otettava huomioon alusta alkaen, sillä ne vaikuttaisivat suuresti printtien ja vielä suuremmassa määrin järjestön oman tuotepakkauksen suunnitteluun. Lisäksi yhdistyksen graafinen ilme oli tärkeä tekijä kokonaisuuden kannalta, sillä printtien toivottiin olevan yhteensopivia järjestön jo olemassa olevan visuaalisen ilmeen, lähinnä logon, kanssa.

Toteutettavuus oli lopputuloksen kannalta myös iso kysymys: Mihin budjetti riittäisi? Miten valmistajat ja heidän tarjoamansa tuotteet vaikuttaisivat printtini käytettävyyteen? Minun oli myös mietittävä tarkkaan pakkaukseen tulevat tuotteet, sekä niiden hyödyllisyyden kautta, että miten ne toimisivat kokonaisuutena. Halusin lisäksi huolehtia, että printtien käyttö sekä pakkauksen tuotteiden tilaaminen jatkossa onnistuisi järjestön työntekijöiltä ilman minun avustustani.

Pidin koko suunnitteluprosessin ajan mielessä myös kohderyhmän, eli järjestön asiakkaat - toivonhan tuotteiden myös loppujen lopuksi myyvän, ja näin projektin olevan kaikin puolin kannattava valinta KSEY:n kannalta. Toinen tärkeä asiakasryhmä erityisesti pakkauksen suhteen olivat lemmikkikissat, joiden lajityypilliset tarpeet minun oli huomioitava.

Järjestö toivoi suunnittelemani printtien sisältävän jonkin viestin, eikä pelkästään ”kiivaa kuvaa”. Tässä minun oli taas kerran muistettava kohderyhmäni, eli KSEY:n asiakkaat, ja miten he mahdollisesti näkisivät lopputuloksen. Printin teeman ja viestin, ja kotiutuspakkauksenkin kannalta oli minun otettava huomioon lisäksi KSEY:n historia lähinnä printtiteemojen ja tuotteiden osalta: halusin tarjota kuluttajille jotain uutta, enkä vahingossa toistaa jo aiemmin nähtyä.

Omat taitoni ja rajoitukseni oli myös otettava huomioon jo projektin alkuvaiheessa, jotta tavoitteemme pysyisivät realistisina. Olisivatko graafisen suunnittelun taitoni tarpeeksi hyvät halutunlaisen lopputuloksen saavuttamiseksi? Oma tyylini, ahkeruuteni ja täsmällisyyteni kokeilujen suhteen vaikuttivat projektiin myös. Pää tavoitteeni oli tietenkin päätyä asiakasta tyydyttävään lopputulokseen, mutta tähtäsin myös omaan

ammattilliseen kehittymiseeni, kuten erilaisten taitojen ja kädenjälkeni hiomiseen ja esilletuomiseen.

Viitekehykseen kokoamani asiat huomioon ottaen työn päätehtäväksi kiteytyi suunnitella eläinsuojeluyhdistykselle ainakin yksi välittämisen ja empatian tunteita herättävä printti, joka samalla lisäisi yhdistyksen näkyvyyttä. Halusin lisäksi koota tuotepakkauksen, joka sisältäisi olennaisimmat kissan omistajan tarvitsemat välineet sekä suunnittelemani printit.

3 PROJEKTIN TUTKIMUSOTE

Koska tällainen työkokonaisuus ja velvollisuudet olivat minulle uusia, jouduin miettimään, millä keinoin saattaisin projektin kunnialla alusta loppuun saakka niin, että mahdollisimman monet asetetuista tavoitteista saavutettaisiin. Halusin siis asettaa työni tarkasteluun projektin kulkuun ja toteutukseen liittyvien asioiden kannalta. Näin sain selvitettyä jo ennen käytännön työn aloittamista, mitä teoriaan sekä projektin kulkuun liittyviä seikkoja minun olisi otettava huomioon onnistuneen lopputuloksen kannalta, ja miten saavuttaisin sen konkreettisesti.

Projektissa jouduin perehtymään itselleni uusin aihealueisiin, kuten visuaaliseen markkinointiin sekä eläinsuojelutyön ja graafisen suunnittelun periaatteisiin. Näihin ja muihinkin aiheisiin tutustuakseni jouduin turvautumaan enimmäkseen jo olemassa olevan tiedon, kuten erilaisten tieteisjulkaisujen ja valikoidun Internetistä saatavan tiedon käyttöön. Niitä käyttämällä pyrin näkemään asioiden välillä kausaalisuhteita, joita voisi soveltaa työhöni, ja pyrkiä niiden kautta deduktiiviseen päättelyyn, eli arvioimaan ilmiöiden todellista luonnetta faktoiksi kokemieni tiedonjyvästen kautta. (Haaparanta & Niiniluoto 1998, 56–59.)

Deduktiivisen päättelyn lisäksi minun oli myös otettava käyttöni sen vastakohta, eli induktiivinen, kokemukseen ja havainnointiin pohjautuva päättely (Räsänen 2009, 3). Siihen pohjautuvan tutkimustyön avulla voin tehdä oletuksia projektin kannalta olennaisista aiheista ja ilmiöistä, joista olisi vaikeaa luoda vedenpitäviä päätelmiä tai varmoja ennustuksia niiden abstraktin ja vaikeasti mitattavan luonteen vuoksi. Tällaisia olivat esimerkiksi kissojen mieltymyksiin sekä kohderyhmäni ostokäyttäytymiseen

sekä -psykologiaan liittyvät kysymykset. Työn kannalta edullisiin päätelmiin päästääkseni oli minun tehtävä rutkasti kvalitatiivista, eli laatuun keskittyviä tutkimusta (Räsänen 2009, 4) Tätä varten laadin esimerkiksi kyselyn, jonka kautta pyrin arvioimaan kissojen mieltymyksiä ja tarpeita kokeneiden kissanomistajien näkökulmasta. Lisäksi keskustelin prosessista säännöllisesti järjestön edustajan Sari Uskin sekä ammattikorkeakouluni edustavan ohjaajan Esko Aholan kanssa, jotta ajatuksia saataisiin vaihdettua, ja työ pysyisi oikeilla raiteilla.

Kolmas olennainen osa tämän luonteista työkokonaisuutta olivat luonnollisesti luovan, taiteellisen inspiraation ruokinta monipuolista kuvamateriaalia havainnoiden, sekä niistä versovat kokeilut ennen kaikkea luonnostelun muodossa.

4 ELÄINSUOJELUTYÖ SUOMESSA

”Eläinoikeusaatteen mukaan jokainen eläin ansaitsee tulla kohdelluksi tuntevana yksilönä riippumatta siitä, mihin luokkaan ihminen on sen lokeroinut” (Eskola 2010, 21.)

Projektissa päädyin tekemisiin itselleni uudenvuodenalan kanssa; ennen syvällisemmän suunnitteluprosessin aloittamista halusin tutustua tarkemmin Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:n kaltaisten järjestöjen toiminnan takana vaikuttaviin arvoihin ja periaatteisiin. Näin ymmärtäisin niiden mahdolliset vaikutukset suunnitteluprosessiini – varsinkin siihen, millaisen viestin, lähestymistavan ja tavoitteen printteihini voisin sisällyttää, ja mitä järjestö lopputulokselta mahdollisesti toivoisi, vaikkei osaisikaan sitä välttämättä selkeästi ilmaista.

Kotimaassamme toimivien eläinsuojeluaktiivien toimintaan perehtymistäni auttoi ennen kaikkea Hannu Niemisen teos *Sata vuotta eläinten puolesta* (2001). Kirja valaisi loistavasti eläinten oikeuksien ja niiden inhimillisen kohtelun puolesta taistelevien ja taistelleiden suomalaisten vaikutusta maamme nykyiseen eläinoikeustoimintaan.

Eläinsuojeluaatteen katsotaan ensimmäisen kerran saaneen tuulta alleen 1800-luvun Englannissa, jossa 1824 perustettiin ensimmäinen ja edelleen toiminnassa oleva *The Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals*, joka tunnetaan lyhenteellä

RSPCA. Brittein saarilta liike kulkeutui nopeasti muun Länsi-Euroopan kautta Pohjoismaihin. Suomessa eläinten oikeudenmukaisesta kohtelusta alettiin keskustella 1880-luvun alussa. Tuolloin kansanvalistajana ja suomen kielen puolestapuhujana tunnettu Jaakko Juteini kirjoitti runoissaan ”mykistä veljistämme”, joiden hän koki joutuvan kaltoin kohdelluiksi eläinmarkkinoilla, ja joiden metsästys ja teurastus olivat hänen mielestään tarpeettoman julmia. Varsinaisen eläinsuojelutyön keulahahmoksi nousi kuitenkin hieman myöhemmin Zacharias Topelius, jonka mukaan eläinten suo- jelu kasvatti kansaa ja kohotti sen moraalia. Uutta Topeliuksen ajatuksissa oli myös se, että niiden mukaan entisen tuottavuus- ja hyötyajattelun sijaan eläinten hyvinvoin- tiin tulikin kiinnittää huomiota niiden itsensä vuoksi. (Nieminen 2001, 8–10.)

Vapunpäivänä 1870 Zacharias Topelius perusti Helsinkiin lasten Kevätyhdistyksen turvattomien pikkulintujen suojelemiseksi. Toiminta otettiin avosylin vastaan, ja Ke- vätyhdistyksiä, jotka myöhemmin nimettiin Sylvia-yhdistyksiksi, alettiin perustaa muissakin Suomen kaupungeissa. Tätä seuraten jo seuraavana vuonna perustettiin Turkuun ensimmäinen yhdistys hyötyeläinten hyvinvoinnin parantamiseksi, ja Topeli- uksen itsensä toimesta Helsingin Eläinsuojeluyhdistys vuonna 1874. 1900-luvulla toiminta alkoi muuttua aktiivisemmaksi, sillä varsinkin vielä silloin Suomessa suuri- lukuisten työhevosten oloihin alettiin kiinnittää huomiota. Suomalainen eläinsuojelu- työ olikin pitkään hevosiin keskittynyttä, tosin 1970-luvulla hevosten kokonaismäärä maassa romahti, ja ihmiset alkoivat olla enemmän huolissaan kasvavan tehotuotannon vaikutuksista eläimiin. Varsinaisia lemmikkejä, kuten kissoja, marsuja ja matelijoita suomalaiset olivat alkaneet pitää 1950–1960-luvuilla, ja näkemyspohdinta niiden oi- keellisesta hoidosta ja kohtelusta tuli mukaan eläinoikeuskeskusteluun tuolloin. (Nie- minen 2001, 11–162.)

2000-luvun eläinoikeustoiminta Suomessa ja muualla maailmalla näkyy niin suurten kansallisten kuin pienempien paikallistenkin järjestöjen muodossa sekä poliittisesti et- tä sosiaalisesti (Singer 2007/1975, 16). Yksi näkyvimmistä suomalaisista vaikuttajista eläinten kohtelun parantamiskysymyksissä on Eläinsuojeluliitto Animalia ry, joka ajaa aktiivisesti esimerkiksi lakiuudistusta turkistarhauksen kieltämiseksi, ja kampanjoi kasvissyönnin puolesta (Toimintaperiaatteet, 2013). Suomessa toimii myös lukuisia paikallisia lemmikkieläinten oikeuksien ajamiseen keskittyneitä yhdistyksiä, joihin myös yhteistyökumppanini Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry kuuluu. Useimmat näistä eläinsuojeluyhdistyksistä keskittyvät lemmikkien ja villieläintenkin

hyvinvoinnin edistämiseen. Tämän vuoksi monilla niistä onkin tiloissaan eläintaloja, kuten KSEY:n kissatalo, jossa hoidetaan hylättyjä ja kaltoin kohdeltuja lemmikkejä tarkoituksena löytää mahdollisimman usealle uusi vastuullinen isäntäperhe. (SEY:n jäsenyhdistykset, 2013.)

Perehtyminen suomalaiseen eläinsuojelutoimintaan antoi minulle hyvät eväät suunnittelutyön aloittamiselle, sillä se auttoi minua hahmottamaan, miksi erikokoiset KSEY:n kaltaiset järjestöt tekevät työtään: lisätäkseen ihmisten ymmärrystä ja vastuuta eläimistä, sekä mahdollistaakseen mahdollisimman monelle koti- sekä hyötyeläimelle lajityypillisen käyttäytymisen. Toiminnalla pyritään myös vaikuttamaan ihmisten asenteisiin niin, että he ymmärtäisivät, ettei heillä ole käyttöoikeuksia eläimiin. Sen sijaan ihmisellä on liikkeen mukaan aktiivisia velvollisuuksia toimia sen puolesta, että eläinten oikeudet toteutuvat. (Eskola 2010, 21.) Eläinoikeustoiminnan tavoitteena on omien päätelmieni mukaan ihmisten toiminnan lisäksi vaikuttaa syvemmin jokaisen käsitykseen eläimen asemasta, tunteista, tavoitteista sekä siitä, miten mekin voimme elää sopuisoimisessa symbioottisessa suhteessa toisten eläinlajien kanssa niin, että siitä kaikki hyötyvät. Oivallus helpotti suunnittelutyötäni ja antoi inspiraatiota, sillä osasin pitää asiakkaani lähtökohdat mielessä, ja pyrin siihen, että ne tulisivat myös näkymään lopputuloksessa.

5 PRINTIT

Ensimmäinen osuus työkokonaisuudessa oli yhden tai useamman uuden printin suunnittelu KSEY:n käyttöön. Pääasiallinen tavoite oli lisätä kuluttajien kiinnostusta järjestön toimintaa kohtaan, sekä uudistaa jo olemassa olevaa myyntituotevalikoimaa. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi oli minun perehdyttävä työn kannalta hyödyllisten alojen, kuten visuaalisen markkinoinnin sekä graafisen suunnittelun oppeihin sekä käytäntöihin.

5.1 Printtien käyttö 2000-luvulla

Näköaisti on ihmiselle tärkeä, ja kuva on viestinnässä oleellinen osa sekä yksi vahvimpia keinoja yrityksen tai yksittäisen tuotteen mieleenpainuvuuden ja kysynnän lisäämiseksi. Selvimmin kuluttaja muistaa yritysten logoon liittyviä kuvia ja tekstejä

kuten sloganeita, eli iskulauseita, mutta käytössä on myös muita tehokkaita visuaalisia viestintä- ja markkinointimenetelmiä, kuten web-sivut sekä promootio- eli myyn- ninedistämistuotteisiin painetut printit, jotka hyvin mietittyinä noudattavat yritykselle suunniteltua visuaalista ilmettä. Varsinaisen kuvan oheen voi lisätä tekstiä halutun viestin helpoksi esilletuomiseksi, tai siihen voi sisällyttää sanattomia viestejä, joiden tuntemiseen vaaditaan ymmärrystä aina psykologiasta kulttuurieroihin. (Nieminen 2003, 89.)

Visuaalisen yrityskuvan tehtävä on symbolisoida yrityksen tärkeinä pitämiä arvoja ja toimintaperiaatteita, ja visuaalisen markkinoinnin kautta pyritään havainnollistamaan yrityksen identiteettiä ja tuotteita, sekä samalla esittelemään sen palvelutyyliä ja kulttuuria niihin sisältyvine arvoineen. Johdonmukainen sekä selkeä visuaalisiin elementteihin välitetty yrityskuva ja graafinen tyyli jäävät ihmisten mieleen, mikä tukee kuluttajan käsitystä yrityksen tai järjestön johdonmukaisuudesta ja ammattitaidosta. (Niemi- nen 2003, 9–41.)

Voittoa tavoittelemattomat järjestöt tarvitsevat vahvan yrityskuvan siinä missä talou- delliseen menestykseen tähtäävät, sillä vaikka toimintaa ei ajakaan rahan tavoittelu, on huomion saaminen niidenkin toiminnan ylläpitämiseksi ja kasvattamiseksi yhtä tärke- ää. Tuotteen - oli se sitten konkreettinen tai immateriaalinen, kuten aate tai ideologia - mainonnan menetelmät ovat kaikille bisnesmalleille hyvin samantyyppiset. Visuaalisen markkinoinnin, kuten logojen ja printtien, merkitys on siis myös Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:n kaltaiselle organisaatiolle suuri. Usein voittoa tavoittelemat- tomat järjestöt pyrkivät visuaalisten ärsykkeiden kautta herättämään välittämisen sekä toivon tunteita kuluttajassa (Day 1998, 79), mitä itsekin tavoittelin omissa KSEY:lle tekemissäni designeissa. Varsinaiseen brändin rakentamiseen järjestölle alusta lop- puun en tässä työssä ryhtynyt, sillä se olisi tehnyt projektista aikataulun sekä resurssi- en puitteissa turhan laajan. Keskityin sen sijaan yksittäisen tuotteen kehittämiseen, kuitenkin pitäen mielessä järjestön nykyisen yrityskuvan, minkä olin jo itselleni ai- emmin hahmottanut.

5.2 Tyyliehdotukset

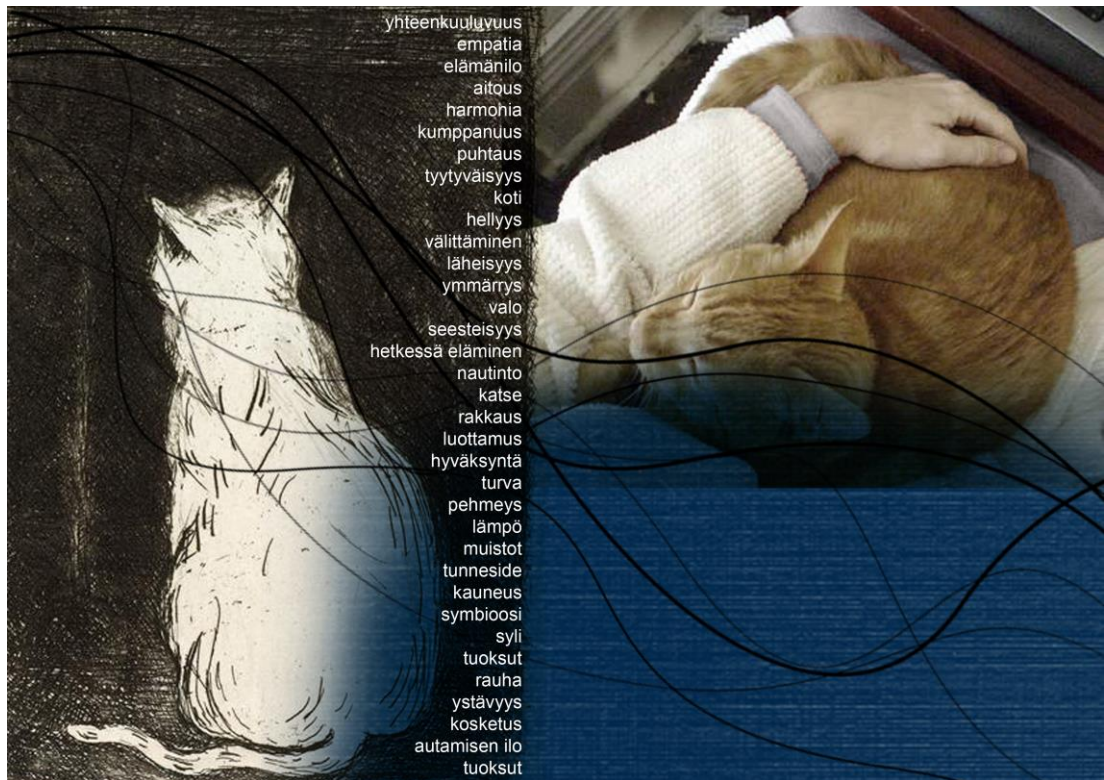
Suunnittelin printeilleni kolme erilaista teemavaihtoehtoa, joista kokosin moodboarde- ja omien ajatusteni havainnollistamiseksi sekä itseäni varten että KSEY:n kontakti- henkilölleni Sari Uskille näytettäväksi. Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:n

toiminta perustuu muiden samantyyppisten järjestöjen tapaan pehmeisiin arvoihin, kuten välittämiseen ja myötätuntoon. Tämä vaikutti myös valitsemaamme ”tiehen” printin viestin kannalta: tavoitteenamme oli designini avulla lisätä ihmisten empatiaa lemmikkieläimiä kohtaan, ja tätä kautta toivottavasti auttaa heitä ymmärtämään jokaisen lemmikinomistajan vastuu kotonaan jo ennestään asustavasta tai sinne muuttavasta eläimestä.

Sovimme, että printissä tullaan kuvaamaan kissaeläintä, joko itsenäisenä elementtinä tai hienovaraisemmin esitettynä riippuen siitä, millaisia luonnoksia saisin aikaan. Päädyimme kissa-aiheeseen lisäksi sen vuoksi, että suurin osa Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:llä hoidossa olevista eläimistä on kissoja, mikä vaikuttaa viestivän siitä, että niiden hoitoon omistaudutaan Suomessa heikommin kuin esimerkiksi koirien. Tiloja, joissa eläimiä pidetään, kutsutaan kissataloksi, joten kissa-aiheen valitseminen tuntui perustellulta senkin vuoksi, että lopullisen tuotteen ajateltiin tulevan myyntiin nimenomaan sinne.

Pitäydyin kaikissa suunnitelmissa suhteellisen samanhenkisessä, pehmeässä tunnelmassa tavoitteeni mielessä pitäen, tosin tein kaikista ehdotuksista sen verran yksilölliset ja erottuvat, että niistä jokaisella olisi jotain ainutkertaista tarjottavaa toisiinsa verrattuina. Moodboardit keskittyivätkin ainoastaan muotokielellisen lähestymistavan määrittämiseen, sillä väreinä oli jo aiemmin sovittu käytettävän KSEY:n logossa esiintyviä sinistä, ruskeaa sekä harmaata (liite 1), mikä yhdistäisi designini järjestön olemassa oleviin graafisiin elementteihin.

Ensimmäinen suunnitelmani, nimeltään Perheenjäsen (kuva 2), perustui ilman selvää inspiraation lähdettä kehittelemääni kokonaisuuteen, jossa pääpainona ja inspiraationa olivat ihmisen ja eläimen välinen yhteisymmärrys sekä eläimen asema ja kokemukset kotiympäristössä. Ajattelin yhdistää kuvituksen elementteihin, jotka muistuttaisivat jollain tapaa lapsista, jotka herättävät ihmisissä kokemukseni perusteella myötätuntoa luonnostaan. Siksi päädyinkin ottamaan tämän ehdotuksen ilmaisutavaksi haparoivan käsin luodun ja yksinkertaisen tyylin – jäljitellen piirustuksia ja sarjakuvia. Tärkeinä elementteinä kokonaisuudessa olisivat hieman kömpelöt ja mahdollisesti aaltoilevatkin muodot, hyvin pitkälti ääriarvoihin keskittyvä esitystekniikka, sekä harkinnan mukaan myös tunteisiin vetoavat sanat, jotka aseteltaisiin printtiin vielä ennalta suunnittele mattomalla tavalla.

Kuva 2. Moodboard 1: Perheenjäsen (Nivakoski, H. 2013)

Toiseen moodboardiini (kuva 3) kokosin erilaisia lasi-ikkunoihin ja -maalauksiin viittaavia kuvia, ja sen nimeksi tulikin Lasin takaa. Olin aiemmin Internetissä törmännyt vaikuttaviin lasimaalaustauluihin, ja ajattelin tekniikan soveltuvan mainiosti myös printtisuunnitteluun, sillä lasimaalausteokset toimivat useiden koriste-esineiden tavoin visuaalisesti itsenäisinä elementteinä, niiden paikasta paljoa riippumatta. Tähän tähtäsin myös printissäni, jotta sen voisi painattaa tai ommella mahdollisimman monenlaisen tuotteeseen. Uskoin lasimaalauksen olevan mahdollisesti kiinnostava tyyli myös KSEY:n näkökulmasta, sillä ensimmäisen ehdotukseni tapaan sekin viittaa omalla tavallaan käsitöihin, ja näin pehmeisiin elämänarvoihin ja perinteisiin, jotka toivoni mukaan muistuttaisivat kuluttajaa kodista. Tätä voisin siis käyttää ohjenuorana suunnittelutyössäni, sillä uskon ihmisten ajattelevan välittämistä, auttamista ja yhteisymmärrystä kotiooloja kuvitellessaan, mikä edesauttaisi halutun viestin perille viemistä.

Kuva 3. Moodboard 2: Lasin takaa (Nivakoski, H. 2013)

Viimeinen kehittelemäni suunnitelma (kuva 4) sai inspiraatiota poppaitteesta: vahvoista kontrasteista, rohkeista muodoista ja väreistä sekä selkeälinjaisesta ilmeestä. Tämä moodboard, jonka nimeksi tuli Pienistä palasista, erosi siis muotokieleltään selkeästi kahdesta muusta. Hienovarainen leikittelevyys toi myös oman arvonsa tähän vaihtoehtoon, verrattuna toisiin moodboardeihin, jotka olivat tunnelmaltaan paljon rauhallisempia ja orgaanisempia. Tämä tyyli voisi puhutella erityisesti nuoria aikuisia, joita KSEY:n asiakkaista löytyy runsaasti, ja voisi voimakkaan ilmaisutapansa vuoksi kiinnittää enemmän huomiota, ja tuoda näin lisää markkinoinnillista tehoa tuotteille, joihin se painatettaisiin.

Kuva 4. Moodboard 3: Pienistä palasista (Nivakoski, H. 2013)

Näytin suunnitelmani Sari Uskille sovitus tapaamisessa, ja hän innostui selvästi eniten Perheenjäsen-moodboardista, joka hänen mielestään kuvasti parhaiten KSEY:n linjaa ja luonnetta, painottaen pehmeitä ja kodikkaita arvoja. Sovimme siis, että voin aloittaa luonnosten tekemisen printtiä varten tätä moodboardia ohjenuoranani käyttäen.

5.3 Kassiprintin suunnittelu

Kokemukseni graafisen suunnittelun saralla ei ollut ennestään kovin vahva; ei ainakaan siinä määrin, että olisin voinut luottavaisin mielin aloittaa suunnittelutyön ilman teoreettista ja faktapohjaista alustusta. Tämän vuoksi halusin tutustua kyseisen muotoilun alan periaatteisiin sekä yleisimpiin omaa projektiani koskeviin metodeihin, jotta saisin rakennettua mahdollisimman vahvan perustan työlle ennen sen yksityiskohtaisempaa toteutusta.

5.3.1 Miten suunnitella tehokas printti?

Kuvilla, kuten muillakin visuaalisilla ärsykkeillä pystytään herättämään ihmisissä tunteita, joiden kautta voidaan yrittää vaikuttaa muun muassa asenteisiin ja ostokäyttäytymiseen, mihin tässä projektissa pääasiassa pyrittiin. Merkityksen ja muodon yhdistäminen on mahdollista, kun tiedostaa visuaalisen kielen voiman sanattomassa kommunikaatiossa (Bonnici 1999, 12). Millainen suunnittelemani printin olisi tavoitteiden saavuttamiseksi oltava, olikin paljon haastavampaa määrittää: kuluttajien ostokäyttäytymistä on hyvin vaikea ennustaa, sillä se pohjautuu paljolti subjektiivisiin normeihin (Fennis & Stroebe 2010, 199). Eräässä Taideteollisen korkeakoulun julkaisussa jossa puhutaan tuotesuunnittelun käyttäjäkeskeisistä lähtökohdista, muun muassa mielenkiinnon herättämisen ja ensireaktioiden kannalta, kirjoitetaan seuraavaa:

”Syy tietynlaiseen ostokäyttäytymiseen ei ehkä yllättäen olekaan niissä hienoissa lisäominaisuuksissa, joihin huomiomme usein kiinnittyy. Merkittävimmiksi saattavat nousta melko vaikeasti määriteltävät tekijät, kuten kohderyhmän kauneuskäsitykset, arvomaailmat, ennakkoluulot ja asenteet.” (Huotari et.al. 2003, 15.)

Minun olisi siis hyvin vaikea arvioida mihin kohderyhmäni kiinnittäisi ensimmäiseksi printissäni huomiota, millaisia reaktioita se aiheuttaisi, ja miten siitä saisi mahdollisimman houkuttelevan. Varsinaisten uusien ominaisuuksien kehittämistä tuotteisiin, mitä usein käytetään houkuttimena niiden kysynnän lisäämiseksi, ei pidetty tässä projektissa olennaisena, joten pyrin puhuttelemaan KSEY:n asiakkaita muilla keinoin.

Tuotteen houkuttelevuutta voi tarkastella niin sanottujen automaattisten prosessien kautta, joihin vaikuttavat muun muassa yksilön sosiaalinen ja fyysinen ympäristö sekä niiden sisäiset normit, jotka muokkaavat ihmisten tiedostamattomia ennakkokäsityksiä sekä reaktioita ärsykkeisiin. Kuluttajaa voi siis yrittää ”kosiskella” yleisesti miellyttävänä koetuilla ärsykkeillä. (Fennis & Stroebe 2010, 207–209.) Projektissani tällaiset ärsykkeet olivat visuaalisia, ja otin printtisuunnitteluuni sekä luovan että psykologisen lähestymistavan yhdistelmän: pyrkien tuomaan tuotteelle uutuusarvoa uniikin printtini välityksellä, sekä ottamalla huomioon yksinkertaisia kuluttajapsykologiaan liittyviä oppeja (Fennis & Stroebe 2010, 11).

Kuvat voidaan asettaa kommunikointitapoja kuvaavalle akselille, jonka toisessa päässä ovat ohjeita ja käskyjä antavat, toisessa tunteita herättävät kuvat (Storkerson 2010,

28). Tuottamani printin kommunikointi perustui lähtökohtaisesti vahvasti tunteiden herättämiseen. Pidin myös edelleen mielessä kohderyhmäni, sillä toinen tehokas myyntimetodi on markkinoida eräänlaista ostokulttuuria, kun kohderyhmän elämäntapaa ja arvoja on pyritty mahdollisimman tehokkaasti hahmottamaan (Huovila 2006, 26.) Koin KSEY:n naisiasiakkaiden omaavan edes jonkinasteisen hoivavietin, joten pyrin printissäni herttaisuuteen ja hellyyttä kaipaavan eläimen kuvastamiseen.

Visuaalisessa markkinoinnissa, varsinkin järjestöjä ja muuta hyväntekeväisyystoimintaa mainostettaessa, on tehokkaampaa pyrkiä herättämään kuluttajassa positiivisia tunteita syyllistämisen sijaan. Tätä voidaan hakea muun muassa käyttämällä kuvissa katsekontaktia ja hymyä, mikä saa niitä katsovan tuntemaan itsensä yhteenkuuluvaksi kuvan hahmoon, sekä näin kokemaan positiivisia tunteita, kuten ystävällisyyttä ja empatiaa. (Murray 2013.)

Printistä haluttiin muotokieleltään vähäeleinen, minkä toivottiin lisäävän sen tehokkuutta, eikä sen käyttöä ja kohderyhmää näin rajattaisi liikaa. Leikkisyyttä ja eläimiä voi kuvata vähäeleisin elementein, mikä ei tee lopputuloksesta lastenkirjan kuvituksen henkistä, ja puhuttelee näin paremmin mahdollisimman montaa kuluttajaa (Day 1998, 82) – tässä tapauksessa aikuisia naisia, joihin työssäni keskityin. Kuvan pohjakin haluttiin jättää yksinkertaiseksi.

Printin oheen haluttiin sisällyttää myös tekstiä, mikä viittaisi jollain tapaa Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:hyn, ja helpottaisi haluttujen mielikuvien ja tunteiden herättämistä kuluttajassa. Kun kokonaisuudessa on sekä kuvaa että tekstiä tulee viesti parhaiten ymmärretyksi (Loiri & Juholin 1998, 52), mutta silloin myös niiden suhteeseen, kuten mittakaavaan, toinen toistaan tukevaan muotokieleen sekä kontrasteihin on kiinnitettävä huomiota (Tondreau 2009, 42). Näin kokonaisuutta katsovan huomio keskittyy todennäköisimmin haluttuihin elementteihin, ja kuvan viesti välittyy tällä tavoin mahdollisimman tehokkaasti.

5.3.2 Luonnostelusta valmiiseen printtiin

Järjestöllä ei ennestään ollut vahvaa linjaa myyntituotteidensa visuaalisuuden tai tuotteiden osalta, sillä suuren osan niistä teki, ja tekevät edelleen yksittäiset vapaaehtoiset työntekijät. Tämä oli minulle suunnittelijana kiitollinen tilanne, sillä luovaa työtäni ei paljoa rajoitettu. Katsoin järjestön nettikaupan kuitenkin läpi, ja muistin lisäksi jo en-

nen aloitettua yhteistyötä näkemiäni tuotteita, joten osasin varoa ”vanhan toistamista” omassa suunnittelussani.

Taiteellisen työni lähtökohtana päätin pelkän moodboardin lisäksi käyttää ystäväieni kissoista joko heiltä saamiani tai itse ottamiani valokuvia, joista otin inspiraatiota sekä ohjeistusta kissan anatomiaan, ilmeisiin ja muuhun elekieleen. Käytin kuvalähteinä myös Internetin hakukoneilla löytämiäni otoksia. Pääasiallinen syy tällaisen lähestymistavan valitsemiseen oli se, että vaikka lopputuloksesta olikin tarkoitus tulla hieman ”hapan” ja käsin piirretyn näköinen, halusin silti tutustua kissan ulkomuotoon ja luonteeseen, ja ilmentää sitä printissäni – tosin yksinkertaisin ja hienovaraisin menetelmin.

Valitsin pääasiallisiksi metodeikseni käsin piirtämisen mustilla kuitukynillä keräämiäni valokuvia malleina käyttäen. Toinen vaihtoehto olisi ollut käyttää välineenäni piirtopöytää, mutta sellaista ei itselläni käytössä ole, eikä se mielestäni olisi ollut yhtä hyvä metodi saavuttaa halutunlaista jälkeä kuin konkreettisesti itse kynällä piirtäminen. Olisin piirtopöytään tottumattomana lisäksi joutunut opettelemaan sen käytön alusta alkaen, mikä olisi hidastanut printtisuunnitteluani tarpeettomasti. Koin siis paremmaksi vaihtoehdoksi ”ottaa kynän kauniiseen käteeni” ja katsoa, millaisia luonnoksia saisin aikaan.

Vaikka mielessäni olikin jo ennen luonnostelun aloittamista tietynlainen tyyli, jollaisen kuvittelin lopputuloksen olevan, päätin kuitenkin kokeilla myös muita tekniikoita ja välineitä, kuten kiinalaista mustetta – pitäen kuitenkin mielessä valitun moodboardin sekä tavoiteltavan tunnelman ja muotokielen (liite 2).

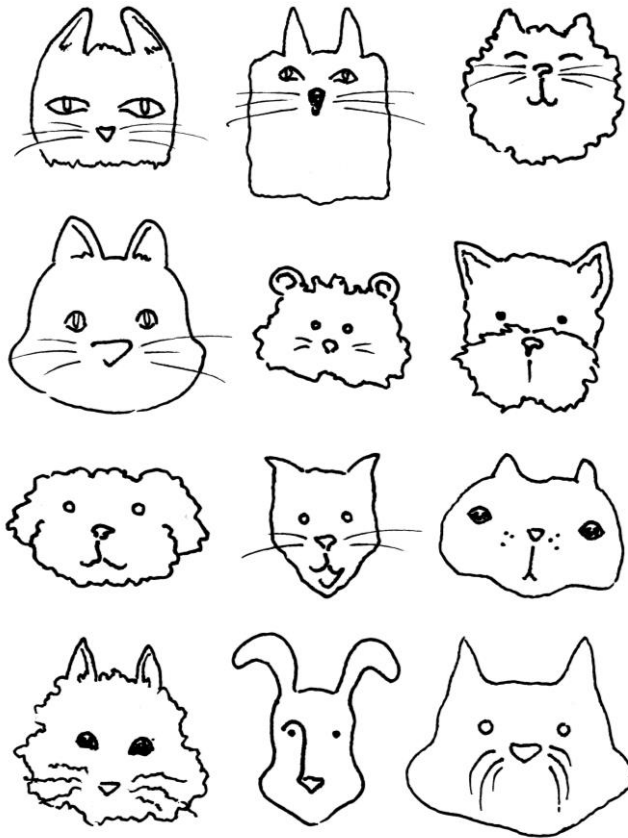
Erilaisten luonnosten joukosta Sari Uskin mielestä mielekkäimmäksi valikoitui kokonaisuus yksinkertaisia erilaisten kissojen kasvoja, joita olin mustalla kuitukynällä piirtänyt. Tässä vaiheessa Uski ehdotti myös muiden eläinten, kuten koirien ja jyräjien piirtämistä, jotta saisimme koottua niistä kompaktin ”lauman” eläimiä ainakin yhteen printtiin. Tämä poikkesi hieman alkuperäisestä suunnitelmasta, jonka mukaan kuvaisimme vain kissaeläintä, mutta muutos lisäsi printin käyttömahdollisuuksia.

Piirsin lisää eläinhahmoja ja hyväksytin ne Uskillä. Pyysin häntä valitsemaan kaksitoista (12) mieleistä hahmoa, joista aloin Adoben PhotoShop -ohjelmalla tehdä erilaisia sommitelmia erivärisille pohjille. (Liite 3.) Näin sain korjattua tehokkaasti pieniä

käsin piirtämisen aikana sattuneita virheitä, sekä muutettua kuvan digitaaliseksi tiedostoksi, jonka voisi lähettää painotuotevalmistajille.

Mieluisimmaksi vaihtoehdoksi valikoitui sommitelma, jossa kaikki kaksitoista eläintä on asetettuna 3x4 hahmon kokoiseksi neliskanttiseksi ryhmäksi ilman taustaväriä (kuva 5). Tämän printin halusimme Uskin kanssa viedä loppuun ja painoon asti.

Päätimme Uskin kanssa, että lisään sommitelmaan vielä tekstin ”Jokainen kulkuri ansaitsee kodin. Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry” mikä auttaisi printin näkijää ymmärtämään viestimme paremmin, sekä yhdistämään sen järjestöön. Näin saimme yksinkertaisesti, perinteisellä ja helposti ymmärrettävällä tavalla lisättyä lopputulokseen myös järjestön ”leiman” ja toivomme, että ihmiset printin nähdessään tiedostavat paremmin KSEY:n olemassaolon sekä toiminnan luonteen. Fonttina käytettiin Mool-Borania, joka yhdistyksen logossakin on. (Kuva 5.) Teksti asetettiin kuvan alapuolelle, saman levyisenä kuin kuvakin, mikä piti kokonaisuuden yhtenäisenä. Näin teksti myös pysyi sopivan pienenä, eikä näin vie huomiota itse kuvalta, johon toivon sen näkevän ihmisen ensimmäisenä kiinnostävän huomionsa. Varsinainen iskulause, eli ”Jokainen kulkuri ansaitsee kodin” jäi asettelussa myös hieman suuremmaksi kuin järjestön nimi, joten itse viesti tulee tällä tavoin esille vahvemmin.

**JOKAINEN KULKURI ANSAITSEE KODIN.
KOUVOLAN SEUDUN ELÄINSUOJELUYHDISTYS RY**

Kuva 5. Lopullinen printti (Nivakoski, H. 2013)

5.4 Kangasmerkki tuotteisiin

Koska järjestön näkyvyyden ja tunnettuuden lisääminen oli yksi projektin päätavoitteista, ja jotta pakkauksen yksittäiset tuotteet olisi helpompaa tunnistaa nimenomaan Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:ltä hankituiksi, halusimme merkitä ne järjestön nimellä varustetulla tarralla tai kangasmerkillä. Päädyimme kangasmerkkiin, joka kestää paremmin kulutusta, ja voidaan ommella helposti esimerkiksi kangastuotteisiin tai kiinnittää ketjulla tai nauhalla ”lipuksi” sopivanlaiseen tuotteeseen, mikäli sen takasivulle ompelee kankaan suojaamaan brodeerauslankoja.

Käytin kangasmerkin suunnittelussa yhtä kangaskassin printissä esiintyvistä kissahahmoista, mikä yhdistäisi printit toisiinsa – tulivathan ne samaan pakkaukseen, joten yhtenäisen ilmeen tavoittelu oli perusteltua, ja myös Uskin toive. Käytin kuvan pohjana järjestön logossa esiintyvää sinisen sävyä. (Kuva 6.)

Jotta kangasmerkki viestisi vielä vahvemmin sen hankkijan tekemää hyvää tekoa ja järjestön kiitollisuutta, päätimme vielä lisätä kokonaisuuteen tekstin ”Annoin kodin KSEY:n kulkurille” (kuva 6). Tämä liittää merkin paremmin kotiutuspakkaukseen, jota jokaiselle järjestön kissalle kodin antavalle suunnitellaan markkinoitavan. Toisesta printistä poiketen tähän kuvaan valittiin fontiksi Bauhaus 93, sillä paksut kirjaimet erottuvat helpommin pienestä kangasmerkistä.

Kuva 6. Lopullinen kangasmerkki (Nivakoski, H. 2013)

Merkit tilattiin kauhavalaiselta Finnlanka Oy:lta, jonka edustajan Teemu Alestalon kanssa sovimme, että saamme tilattua suunnitelmastani 150 kangasmerkkiä, joissa kuva on 24 x 56mm kokoinen, ja ompeluvarat mukaan lukien yhden kangasmerkin mitat ovat 33 x 60mm. Tilauksen hinnaksi tuli yhteensä 208,50 euroa, työkalukorvaus sekä postitus mukaan lukien.

6 KISSAN KOTIUTUSPAKKAUS

Projektin alkuvaiheessa eräässä tapaamisessa, jossa oli mukana sekä luokkakavereitani että opettajia, opinnäytetyötäni ohjaava opettaja Esko Ahola sai idean erilaisista kissanhoitotuotteista kootusta ”äitiyspakkauksesta”, jota esiteltäisiin Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:n eläintalolta uutta kissaa itselleen hakeville. Myöhem-

min nimi vakiintui kissan kotiutuspakkaukseksi. Toki yhdistyksen hoivissa on muitakin eläimiä, mutta kissoja on selvästi eniten, mikä oli jo otettu huomioon printtisuunnittelussa, joten pakkauksen päätettiin tulevan koskemaan ainoastaan kissoja. Lisäksi jokaisen eläinlajin tarpeet ovat erilaiset, ja vaatisivat näin kokonaisen perheen näitä kotiutuspakkauksia, mikä olisi tehnyt projektista resurssit ja aikataulun huomioon ottaen liian laajan.

Ajatuksena oli koota yksinkertainen, tarpeellisista kissan hoitoon liittyvistä esineistä koostuva kotiutuspakkaus uudelle kissanomistajalle, ja samalla käyttää osassa tuotteista suunnittelemani printtiä tai kangasmerkkiä. Ehdotus kuulosti myös Sari Uskin mielestä mielenkiintoiselta, ja päätimme näin laajentaa projektia koskemaan myös tämän pakkauksen suunnittelua.

6.1 Inspiraationa suomalainen äitiyspakkaus

Koska idea kotiutuspakkaukseen tuli alun perin suomalaisille tutusta Kansaneläkelaitoksen äitiyspakkauksesta, päätin käyttää sitä suunnitteluni pohjana ja ideoinnin lähtökohtana. Toki sovelsin konseptia kissaeläimille sopivaksi.

Kun kotiin on tulossa perheelisäystä, vaatii tämä huoltajalta myös uusia hankintoja. Suomessa Kansaneläkelaitos tarjoaa tuoreille äideille avustusta tässä asiassa tarjoamalla heille äitiysavustusta joko rahallisena tukena tai niin sanotun äitiyspakkauksen muodossa (Äitiysavustus ja äitiyspakkaus, 2013). Äitiysavustusten jakaminen aloitettiin Suomessa vuonna 1938, tarkoituksena auttaa vähävaraisia synnyttäjiä; vuonna 1949 avustus laajennettiin koskemaan jokaista vastasyntyttä. Aluksi avustuksen toimittamisesta huolehtivat Sosiaalhallitus ja Valtion hankintakeskus, ja vuodesta 1994 eteenpäin Kansaneläkelaitos. Äitiyspakkaukset ovat kautta sen historian olleet rahallista tukea suositumpia. (Äitiysavustuksen historia, 2013.) Tämä kertoo niiden hyvin suunnitellusta sisällöstä.

Äitiyspakkauksen saaneet ovat olleet ennen kaikkea tyytyväisiä sen sisältämiin tekstiilituotteisiin, kuten body-asuihin. Tuotteiden kankaat on tarkoituksella valittu luonnonläheisen värisiksi sukupuolineutraaliuden ja helpon yhdisteltävyyden vuoksi; käytettyjä värejä ovat muun muassa erisävyiset vihreät ja ruskeat. (Äitiysavustuksen historia, 2013.) Tekstiilituotteiden lisäksi pakkaus sisältää muun muassa vaahtomuovipatjan

vuodetekstiileineen, pyyhkeitä, kynsisakset, hiusharjan, kestovaippasetin sekä kuvakirjoja ja ensilelun. (Äitiyspakkaus, 2013.)

Koska kotiin saapuva lemmikkieläin vaatii samalla tavalla erilaisten uusien tuotteiden hankkimista kuin ihmislapsi, miksipä samaa ajatusta ei voisi soveltaa näiden karvais-tenkin perheenjäsenten vastaanottajia ajatellen? Tähän ajatukseen päätimme Sari Uskin kanssa tarttua, ja katsoa mitä saisimme aikaan.

6.2 KSEY:n kotiutuspakkaus

Miten ihmisvauvalle tarkoitettua äitiyspakkausta voisi soveltaa uuden kissanomistajan tarpeisiin? Toki tuotteiden on oltava selkeästi erilaiset, sillä toisin kuten ihmisille suunnatussa pakkauksessa, KSEY:n versiossa esimerkiksi potkuhousut, hammasharjat tai kestovaipat eivät olisi tarpeellisia. Sen sijaan esimerkiksi vaahtomuovipatjaa, kynsisaksia ja ensilelua voisi soveltaa lemmikkeihinkin, mutta myös kissan lajityypilliset tarpeet on otettava huomioon.

Esimerkiksi jokaiselle kotikissalle tärkeiden ruoka-astioiden tai hiekkalaatikon sisällyttäminen pakkaukseen ei ollut budjettisistä kannattavaa: tehtyäni tiedonhakuja hinnoista sekä suomalaisissa että globaaleissa verkkokaupoissa huomasin, että suurten ja painavien astioiden tilaaminen olisi ollut sekä vaikeaa että kallista, ja tämä olisi nostanut lopullisen pakkauksen hintaa kohtuuttomasti. Pyrimme pitämään lopullisen kotiutuspakkauksen myyntihinnan alle 50 eurossa, joten mahdollisia siihen sisällytettäviä tuotteita oli ruoka-astioiden ohella muutenkin rajoitetusti, tosin riittävästi. Lisäksi mikäli halusin pyrkiä printilläni viestittämään pääasiallisesti pehmeitä arvoja elitistisen kulutuskulttuurin sijaan, oli hinta parasta pitää sopivan matalana (Laurila et.al. 2002, 29). Oli myös tärkeää varmistaa, että uusi printti saataisiin painatettua tai muuten liitettyä mahdollisimman moneen tuotteeseen, mikä toi omat haasteensa pakkauksen tuotteiden päättämisprosessiin.

Kokemukseni mukaan nuoren, aikuisen tai vanhankaan kissan perustarpeet eivät hyödyllisten lemmikkitarvikkeiden kannalta eroa toisistaan merkittävästi, joten eri-ikäisten kissojen tarpeita ei suunnittelun kannalta tarvinnut erotella. Halusimme muutenkin keskittyä pakkauksen kokoamisessa esineisiin, joita kaiken ikäiset ja luontoiset kissat kodissaan tarvitsevat. Näin saisimme aikaan pakkauksen, jota pystyisi esittelemään mahdollisimman monelle kissatalolta lemmikkiä hakevalle.

6.2.1 Unirätti

Kissat eivät tarvitse vaatteita kuten ihmiset, joten ne jätin suosiolla suunnitelmistani pois. Muita tekstiilejä sen sijaan, kuten jonkinlaisen makuualustan, päätin harkita sisällyttäväni kokonaisuuteen. KSEY:n kontaktihenkilöni Sari Uski ehdotti pienen ”rätin” lisäämistä pakkaukseen. Näitä pienehköjä kangastuotteita voi pitää kissatalon asukkien häkeissä jo niiden siellä olon aikana; kun asiakas tulee noutamaan itselleen lemmikkikissaa, annetaan tämä rätti pakkauksen mukana sen uuteen kotiin, mikä helpottaa uuteen ympäristöön sopeutumista, sillä ennestään tutut tuoksut säilyvät kankaassa, mikä helpottaa alun koti-ikävää. Tekstiilituotteisiin olisi lisäksi mahdollista painattaa printti sekä vielä helpommin ja edullisemmin ommella suunnittelemani kangasmerkki. Kirjassa nimeltä Kissamaailman ABC (Heikanen 2011) opastetaan kattavasti kissan hankkijaa välineistä, joita kissa kodissaan tarvitsee. Tekstiileistä kerrotaan kirjassa seuraavaa:

”Kissa tarvitsee oman, rauhallisen nukkumapaikan. Yleensä se aikaa myöten löytää perheenjäsenen, jonka viereen on turvallisinta nukahtaa, mutta alkuun sillä pitäisi olla turvallinen peitto, pesä tai kori nukkumista varten.” (Heikanen 2011, 29.)

Suunnittelemani kissan kotiutuspakkaukseen voisi siis perustellusti sisällyttää pienen viltin tai huovan, joka toimisi kissan ensimmäisenä niin sanottuna unirättinä tai tuttuna makuualustana uudessa kodissa ennen kuin perheenjäseniin ja kotiin on kunnolla tutustuttu. Tuote soveltuu hyvin myös kissan kuljetushäkin pohjalle pehmikkeeksi.

Suurin osa materiaalituntemuksestani tulee toiminnallisen kokemuksen kautta, jota kutsutaan myös hiljaiseksi tiedoksi (Hiljainen tieto, 2013). Siksi osasin valita polyesterista valmistetun fleece-kankaan kissan tarpeita parhaiten tyydyttäväksi. Fleece on lämmin materiaali, jota käytetään usein ulkoiluvaatteiden vuorikankaana (Eberle et.al. 2002/2001, 117), ja kissat nauttivat lämpimistä nukkumapaikoista (Grimm 2007, 38), joten fleece oli tämän ominaisuutensa vuoksi hyvä materiaalivalinta tuotteeseen. Fleece on myös turvallinen vaihtoehto kissan kannalta, sillä siitä ei irtoa lankoja, jotka saattavat tarttua sen varpaisiin kiertyen niiden ympärille, ja mahdollisesti aiheuttaa hiertymiä, missä piilee tulehduksen ja verenkierron estymisen vaara. Nieltyinä langat saattavat lisäksi tarttua ruokatorveen tai suolistoon (Stockelberg & Rasehorn 2009, 68).

Fleece on purkautumattomuutensa vuoksi myös helposti käsiteltävä tekstiili, joten KSEY:n apuna jo ennestään toimivat käsityöläiset voisivat vaivatta leikata isommasta kangaspalasta mielestäni sopivia 50 x 50cm rättejä ilman huolta sivujen huolittelusta, joten erityisiä ompelutaitoja ei tuotteen valmistamiseksi tarvittaisi. Tuotteen käyttäjän, eli kissan omistajan kannalta sitä on myös helppo pestä, sillä polyesteri kestää konepesua, (Boncamper 1999, 198–199). Päätimme Kouvolan Eurokankaassa vierailtuani ja heidän fleece-kankaidensa värikokoelman tarkastettuani valita pakkauksen rätin väriksi beigen, mitä pakkauksen muissa tuotteissa esiintyisi muutenkin, joten kokonaisuudesta tulisi yhtenäinen.

6.2.2 Lelu

Kaiken ikäiset ja rotuiset kissat leikkivät sukupuolesta riippumatta, mikä viestii niiden saalistusvietistä (Bailey 2002, 38; Stockelberg & Rasehorn 2009, 9). Iän karttuessa fyysinen suorituskyky niilläkin vähenee, mutta leikkimisen tarve säilyy aina eläimen vanhuuspäiviin asti. Jokaisen kissanomistajan on siis pidettävä huoli siitä, että lemmikillä on virikkeitä tarjoavia leluja. Kekseliäinä eläiminä ne pystyvät viihdyttämään itseään jopa vanupuikoilla (Stockelberg & Rasehorn 2009, 13–29), mutta koin lelun sisällyttämisen pakkaukseen silti perustelluksi.

Kirjoitin aiheeseen liittyen kissanomistajille suunnatun, yhtenä kuvana näkyvän neljän kohdan kyselyn (liite 4), jonka avulla pyrin ennen kaikkea kartoittamaan ihmisten kokemuksia kissojen lempileluista sekä muista tarpeellisista välineistä mahdollisimman kattavan kotiutuspakkauksen aikaansaamiseksi. Kyselyyn vastasi seitsemän ihmistä Facebook -yhteisöpalvelussa, mikä oli vähemmän, kuin olin toivonut. Vähäiset tulokset (liite 5) lelujen osalta olivat vaihtelevat, mutta pystyin tietokirjallisuutta selailemalla sekä Sari Uskin kokemuksia ja mielipiteitä kysymällä päättelemään, mikä lelu settiin kannattaisi sisällyttää. Tulosten perusteella kissojen lempilelut vaikuttivat vaihtelevan aina perinteisistä leluhiiristä palloihin, sekä laserosoittimista muihin pienesi-neisiin, kuten kuitteihin ja pullonkorkkeihin. Uskin mukaan pallot ovat kuitenkin varma valinta, joten päätin lisätä pakkaukseen sellaisen. Sain tukea päätökselle myös Onnellinen kotikissa -kirjasta (Stockelberg & Rasehorn 2009, 13), jossa suositeltiin lattiaa pitkin vieriviä leluja.

Löysin Internetistä englantilaisen Mad About Cats -nimisen kissatarvikekaupan, joka tarjoaa erilaisia leluja kissanminttua sisältävistä hiiristä sisäpalloihin. Valikoimassa

oli myös rätiseviä leluja, joista Uskin mukaan monet kissat pitävät, ja sovimme, että tilaan setin tällaisia palloja. (Liite 6.) Fleece-huovan tapaan pallon voisi Uskin mukaan antaa kissan käyttöön jo ennen uuteen kotiin viemistä, mikä niin ikään toivottavasti helpottaisi sinne asettumista, ja antaisi järjestön henkilökunnalle myös mahdollisuuden tilata jatkossa muunlaisia leluja, mikäli KSEY:n löytöeläintalon kissa-asukit eivät tilatuista palloista vaikuttaisi kuitenkaan pitävän.

6.2.3 Kampa

Lyhytkarvaisen kissan turkki ei välttämättä tarvitse erityistä harjaamista, mutta pitempikarvaisen kylläkin, sillä jokaisen kissaeläimen oma harjausväline, eli sen oma kieli, ei välttämättä riitä selvittämään itsepintaisimpia takkuja. Lisäksi harjaus- tai kampaussessio on omistajalle loistava tapa viettää rentouttavaa ja läheistä aikaa yhdessä lemmikkikissan kanssa, vaikkapa samalla televisiota katsellen; turkinhoitosessio on myös monelle kissalle mieluinen hetki (Heikanen 2011, 29; Stockelberg & Rasehorn 2009, 58).

Uskinkin mielestä kamman hankkiminen olisi perusteltua, joten tilasin sellaisen samaan lähetykseen lelupallojen kanssa Mad About Cats -nettikaupasta (liite 7). Halusin tilata mahdollisemman monta tuotetta samalta valmistajalta tai uudelleenmyyjältä postituskulujen minimoimiseksi ja järjestön työn helpottamiseksi jatkossa, mikäli samoja tuotteita haluttaisiin tilata lisää. Tilasin ainoastaan yhden kamman, jotta järjestön työntekijät voisivat tarkastella sitä ensin lähemmin, ja päättää sitten suuremman erän tilaamisesta, vaikka en huomannutkaan kammoissa ja harjoissa olevan kovin suuria eroja

6.2.4 Esine raapimiseen

Alkuperäistä suomalaista äitiyspakkausta tutkiessani huomasin siihen kuuluvan myös kynsisakset. Tämä herätti kysymyksen, josko KSEY:nkin pakkaukseen voisi sisällyttää jonkinlaisen kissan kynsien huoltoon soveltuvan välineen, sillä tiesin niiden hionnan olevan monelle kissaeläimelle laj ominainen tapa. (Bailey 2002, 56–57.) Usein sisäkissan kynsien uhreiksi moderneissa kotitalouksissa joutuvat erilaiset huonekalut, mutta mikäli eläimen omistaja haluaa säästää ne raapimiselta, kannattaa mieluummin hankkia kissaa houkutteleva raapimapuu- tai alusta. Tällaisen voi joko ostaa lemmik-

kitarvikeliikkeestä tai tehdä itse. (Kissan hoito-opas, 2012, 5.) Myös kynsisaksia käytetään.

Keskustelimme Sari Uskin kanssa kissan kynsien huoltoon parhaiten sopivasta välineestä, ja valinta saksien ja raapimaesineen välillä oli helppo, sillä Uskin mukaan kissat osaavat itsenäisesti huoltaa kynsiään, ja kynsisakset ovat usein sekä omistajan että lemmikin kannalta epäkäytännöllinen ja ikävä väline. Sain tukea ajatukselle myös tekemästäni kyselystä, sillä siinä moni suositteli kissanomistajaa hankkimaan raapimapuun, tai vastaavan karheen esineen. Internetin kauppoja selatessani huomasin raapimapuuihin liittyvän saman ongelman kuin ruoka-astioihinkin: niitä on turhan kallista tilata, kun ottaa huomioon sen, että yritimme pysyä mahdollisimman pienissä kuluissa koko projektin ajan. Keskusteltuamme asiasta päätin kokeilla koota sopivan raapimaesineen pakkaukseen itse.

Keksin rakentaa pahvista kaltevan raapimalaudan, jollaisiin olimme Uskin kanssa mieltyneet Internetin lemmikkitarvikekauppojen tarjontaa kartoitettuani. Pahvin valintaa päämateriaaliksi tuki sen edullisuus, helppo saatavuus sekä mahdollisuus kierrättämiseen. Pahvi on myös materiaalina helppo työstää, ja muun muassa perinteiset liimat tarttuvat siihen hyvin. Sen heikkoutena tosin on huono vedenkestävyys, eikä perinteinen pahvi muutenkaan ole kovin luja materiaali, mutta tiesin jo ennestään sen olevan paljon vahvempaa, kun sitä liimaa yhteen useamman kerroksen. Veden kanssa en lopullisen tuotteen uskonut joutuvan kosketuksiin, joten tuotteen kastumista en kokenut todelliseksi uhaksi.

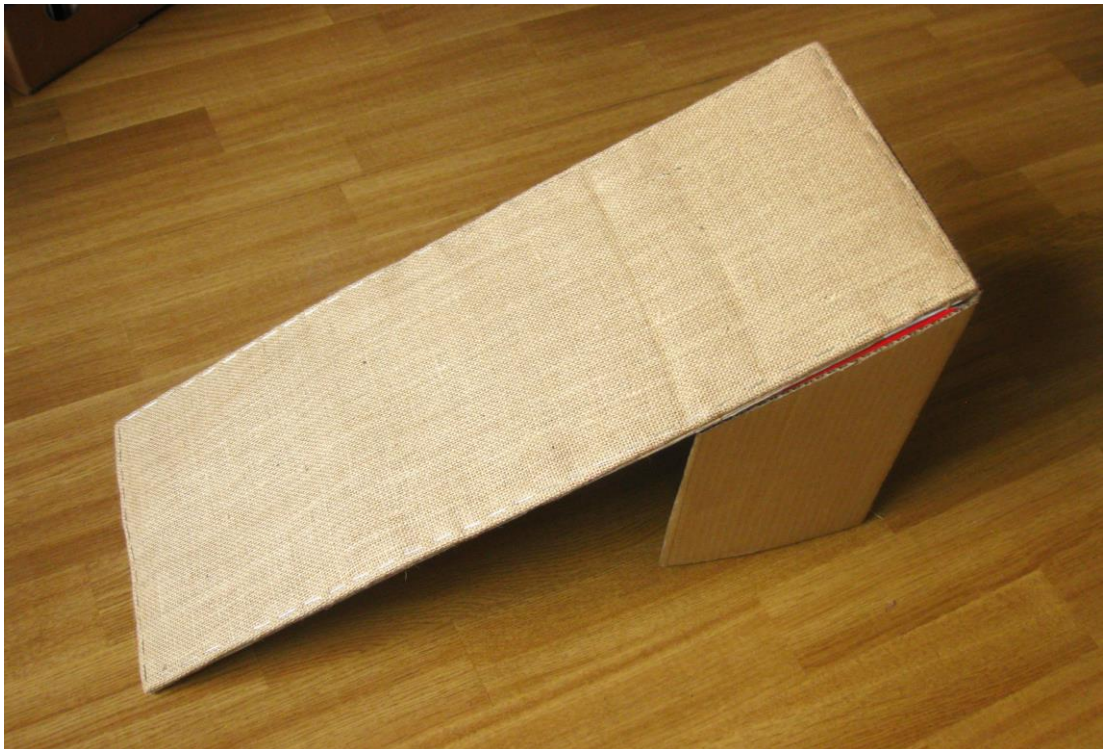
Jotta esine olisi kissalle houkutteleva nimenomaan raapimisen kannalta, olisi siihen lisättävä karhea pinta, josta saisi kynsillä hyvin kiinni. Tähän tarkoitukseen päätin käyttää niin ikään edullista ja helposti käsiteltävää juuttista säkkikangasta, jota löysin Kouvolan keskustan Eurokankaasta. Kangas on liikkeessä myyjän mukaan ympäri-voottinen tuote, joten sen saatavuus olisi järjestölle jatkossakin helppoa.

Otin mallikseni kolmion muotoisen, kaltevan raapimalaudan, jollaisia olin Internetissä jo ennestään nähnyt. Tuotteen mallin lisäetu on se, että se muodostaa alleen eräänlaisen onkalon. Tämän toivon houkuttelevan pienikokoisia kissoja, eritoten pentuja, sinne nukkumaan. Niittasin ensin kerroksen säkkikangasta 78,5 x 21cm suuruiseen pahvin palaan, jonka liimasin toiseen samankokoiseen osaan; tarkistettuani ensin Uskilta, että liiman käytön tuotteessa koettiin olevan turvallista kissojen kannalta. Jotta minun

ei tarvitsisi puristaa liimattavaa kohtaa käsin siihen asti, että liima kuivuisi, käytin apunani ilmastointiteippiä. (Liite 8.) Yhdistettyihin osiin niittasin vielä toisen kerroksen säkkikangasta, jotta raapimapinnasta tulisi pehmeämpi sekä kestävämpi. Valmistuneen osan pohjaan liimasin kolmannenkin vastaavan kokoisen pahvilevyn, jolloin olin tyytyväinen kokonaisuuden lujuteen.

Jotta levyn saisi asetettua vaakatasoon, kehitelin sen pohjalle vielä neljännen kerroksen pahvia, joka on pidempi, joten sen toisesta päästä ylijäävän osan voi taittaa eräänlaiseksi jalustaksi tuotteelle (kuva 7). Vahvistin jokaisen jalustan sivun toisella kerroksella pahvia. Siivekkeitä en liimannut kiinni levyn pohjaan, jotta ne saisi taitettua litteäksi säilytystä varten. Huomasin kokonaisuuden kuitenkin olevan kestävä, vaikka siivekkeet kiinnitettäisiinkin vain ilmastointiteipillä, jota uskon suurimmassa osassa kotitalouksissa olevan. (Liite 8.) Toki siivekkeet voisi halutessaan myös liimata.

Tilaamamme kangasmerkin voisi helposti ommella päällimmäisen kangaskerroksen alaosaan, jota kissa todennäköisimmin mielestäni raapii vähiten. Näin saisimme tehtyä tuotteesta selkeämmin KSEY:n oman, ja tuote yhdistyisi helpommin muuhun pakkaukseen.

Kuva 7. Valmis raapimalauta (Nivakoski, H. 2013)

Laadin järjestölle raapimalaudan kokoamiseksi listan siihen tarvittavista tarvikkeista, osien mitoista sekä kokoamisohjeet vaiheineen.

6.2.5 Ohjetaulukko

Keksin idean koota itse kissanomistajalle taulukon (liite 9) kissalle myrkyllisistä huonekasveista, joista näin listan Onnellinen kotikissa -kirjassa (Stockelberg & Rasehorn 2009, 70). Lemmikinomistajan on kuitenkin oltava tietoinen myös muista potentiaalisista vaaratilanteista kotonaan, kun siellä asustelee kissa. Taulukko laajeni siksi koskemaan yleisiä paikkoja ja tilanteita kotioloissa, jotka saattaisivat olla vaaraksi ympäristöään tutkiskelevan kissan terveydelle tai jopa hengelle. Seuraavat kappaleet kuvaavat seikkoja, jotka taulukossa mainitsin.

Mikäli perheessä on pieniä lapsia, kannattaa niiden ja kissan yhteisiä hetkiä valvoa, sillä kumpikaan niistä ei välttämättä osaa tulkita toisen elekieltä tai muuta toimintaa. Sama pätee myös muihin lemmikkeihin, jopa toisiin kissoihin. (Bailey 2002, 18–19.) Ulkokissan viholliseksi saattaa lisäksi paljastua äkäinen naapuri (Fogle 2004/2003, 181).

Jos kissan on tarkoitus antaa juosta vapaana ulkona, on kiinnitettävä huomiota pihapiirissä ja sen ulkopuolellakin oleviin vaaroihin, kuten liikenteeseen, myrkkyyihin sekä muihin eläimiin (Fogle 2004/2003, 182–183). Mikäli mahdollisia vaaratilanteita on ulkona runsaasti, kannattaa miettiä uudelleen, haluaako jättää uuden lemmikkinsä oman onnensa nojaan.

Kissat ovat luonnostaan uteliaita ja leikkisiä, mutta esimerkiksi stereotyyppistä lelua eli lankakerää ei kannata kissan käsittelyyn antaa, sillä se saattaa sotkeentua siihen pahastikin (Grimm 2007, 30) tai niellä langan paloja.

Ikkunanäkymät sekä raikas ilma houkuttelevat sisäkissaa ikkunoiden lähetyville, ja niiden sopiikin antaa katsella ulkopuolella näkyvää maailmaa. Omistajan täytyy kuitenkin pitää huoli, ettei kissa pääse hyppäämään avonaisesta ikkunasta alas, mikäli asunto ei ole maan tasalla. Parvekkeetkin ovat potentiaalisia vaaranpaikkoja, joista lemmikki voi helposti pudota esimerkiksi lintua tai lentävää hyönteistä tavoitellessaan. (Stockelberg & Rasehorn 2009, 31–34.)

Monet kotitalouskoneet ja elektroniikka ovat esineitä, joiden toimintaa kissa ei luonnostaan ymmärrä, joten omistajan kannattaa vahtia kissaa niiden lähetyvillä. Esimerkiksi kuumat hellan levyt voi peittää vedellä täytetyllä kattilalla. Myös turkin kărăhtämisen vaara piilee palavissa kynttilöissä sekä tulisijoissa, joten lemmikkiä ei pidä päästää niiden lähetyville. Kissat lepäävät mielellään pyykinpesukoneessa tai kuivausrummussa, joten ennen niiden täyttämistä ja käynnistämistä on hyvä varmistaa, ettei lemmikki ole sisällä nukkumassa. Kodin lukuisat sähköjohdot näyttävät eläimen mielestä helposti leluilta; mikäli niitä on vaikea piilottaa, kannattaa ne joko kiinnittää seinään tai teipata lattiaan. (Heikanen 2011, 30–32.)

Roikkuvat esineet viehättävät leikkisää kissaa, joten esimerkiksi pöytäliina kaikkine esineineen saattaa kaatua sen vetäisemänä lattialle, tai pahimmassa tapauksessa varomattoman lemmikin itsensä päälle. Omistajan kannattaa olla erityisen varovainen jos pöydillä on rikkoontuvaa tavaraa, kuten lasiesineitä, neuvoja tai veitsiä. (Grimm 2007, 35.)

6.2.6 Kiitostuote omistajalle

Sari Uski ehdotti, että pakkaukseen voisi kiitoksena hyvästä teosta sisällyttää myös jonkin esineen kissalle kodin antaneelle ihmiselle; tähän toivottiin lisäksi jotain osuvaa lausahdusta, joka ilmentäisi teon merkityksellisyyttä ja järjestön kiitollisuutta.

Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:n toiminnassa on jo kauan ollut mukana aktiivisia, vapaaehtoisia käsitöiden tekijöitä. Uski mainitsi eräässä tapaamisessa, että järjestölle oli jo ennestään valmistettu myyntituotteiksi muun muassa magneetteja ja ovi-tauluja ohuesta lastulevystä, jonka etupuolelle liimataan haluttu kuva. Tätä tekniikkaa voisimme hyödyntää, ja teetättää tuotekokonaisuuteen magneetin. Toisenkin käsintehdyn tuotteen lisäämisen pakkaukseen koettiin vahvistavan haluttua kuvaa kotoisuudesta ja ekologisuudesta. Vapaaehtoisen työvoiman käyttö laskisi myös pakkauksen kustannuksia ja näin lopullista hintaa.

Magneettiin valittiin painatettavaksi sama kuva kuin mikä kangasmerkkeihinkin. Osuvan ”Annoin kodin KSEY:n kulkurille” -lauseen ansiosta se näkyisi hyvin eräänlaisena mitalina hyvästä työstä kotonakin, sekä olisi päivittäin asukkaiden ja toisinaan myös vieraiden nähtävillä.

6.2.7 Kangaskassi

Jotta kaikista tuotteista voitaisiin koota konkreettisemmän oloinen kokonaisuus, olimme Uskin kanssa samaa mieltä siitä, että pakkauksen tuotteet olisi koottava jonkinlaiseen säilytysratkaisuun. Mallinani pakkauksen kokoamisessa käytetty Kansaneläkelaitoksen äitiyspakkaus tulee pahvilaatikossa, jota voi myös käyttää ensisänkynä (Äitiyspakkaus, 2013). Suunnittelemani pienelle pakkaukselle sen sijaan olisi vaikeaa löytää sopivan kokoista pahvilaatikkoa, eikä se tuntunut palvelevan tarkoitustaan kovin hyvin muutenkaan.

Vaihtoehtoinen ideamme pahvilaatikolle oli käyttää kangaskassia. Pakkaukseen tulisi juuri sopiva määrä tuotteita, jotta ne sopisivat perinteiseen kassiin, ja niitä olisi lisäksi helppo ripustaa esille järjestön tiloihin. Luonnonkuiduille, joista kangaskasseja usein tehdään, on lisäksi helppo painattaa kuvia. Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry oli ennestään onnistuneesti tilannut kangaskasseja muun muassa yrityslahjoja tekevältä, Helsingissä toimivalta Intergift Finland Oy:lta, joten kontaktit hyväksi todettuun valmistajaan olivat jo olemassa.

Toinen motiivimme kassi-idealle oli, että tuotekokonaisuuden ostaja voisi käyttää tuotetta monenlaisiin muihin tarkoituksiin, kuten ostoskassina, mikä lisäisi näin tuotteen käyttömahdollisuuksia ja hyödyllisyyttä ostajalleen. Julkisille paikoille vietynä kassi toimisi myös eräänlaisena liikkuvana mainoksena järjestölle, ja näkyvyyden lisääminen oli yksi sen alkuperäisistä toiveista projektin suhteen. Kassimainontaa on onnistuneesti käytetty jo pitkän aikaa esimerkiksi kauppaketjujen, poliittisten puolueiden sekä organisaatioiden markkinoinnissa, minkä voi päätellä niiden runsaasta määrästä katukuvassa, joten kangaskassin valinta tähän tarkoitukseen oli luonteva. (Liite 10.)

Alkuperäisessä printissä lause ”Jokainen kulkuri ansaitsee kodin” oli sininen, mutta Intergift Finland Oy:n Tero Nyman ehdotti, että vaihtaisimme sen mustaksi, jolloin koko printti olisi mustavalkoinen, ja järjestö säästäisi 30 euroa aloituskuluissa, sekä saisi tuotteet muutenkin edullisemmin. Yritys tarjosi tarpeisiimme 100 % värjäämättömästä puuvillasta valmistettua, 10 litran vetoista kassia, jonka mitat ovat 42 x 38cm; kantohihnan pituus on 65cm. Yksikköhintatarjous oli 50 kassille 3,50€, 100 kassille 2,90€ sekä 150 kassille 2,85€. Valittu printti painatetaan kassin toiselle puolelle, mikä on laskettu mukaan hintatarjoukseen. Lopulliseen hintaan lisätään vielä 32€:n aloitus-

kulu sekä toimitus, joka maksaa 20€. Tilattava erä jäi vielä KSEY:lle myöhemmin päätettäväksi.

6.3 Kulut sekä pakkauksen lopullinen hinta-arvio

Projektissa kului rahaa kankaisiin 16,70€, lelupallojen sekä kamman tilaamiseen 25,43€, kangasmerkkien tilaamiseen 208,50€.

Kokonaisen pakkauksen (liite 11) kokoamisesta tulevat kulut voidaan arvioida, projektini aikana tulleista seuraavanlaisesti:

Fleece-rättiin käytettävä kangas maksaa Kouvolan Eurokankaassa 6,90€/100 x 150cm. Yhdestä tällaisesta palasta saa leikattua kuusi 50 x 50cm rättiä, joten yhden sellaisen hinnaksi tulee 1,15€.

Viiden lelopallon pussi, jollaisen Mad About Cats -kaupasta tilasin, maksaa 3,58€, joten yhden pallon hinnaksi tulee noin 0,72€. Samaiselta sivulta tilattu kampa maksaa 6,89€. Yritykseltä tilaaminen maksoi näille kahdelle tuotteelle 14,97€, josta puolet voi laskea kamman toimituskuluiksi, ja toisen puolikkaan voi jakaa viidellä, jolloin saadaan toimituskulut laskettua yhteen pakkaukseen tuleville tuotteille, mikä on 9,00€.

Raapimalautaan saa pahvia ilmaiseksi esimerkiksi vaate- tai päivittäistavaraliikkeistä, enkä laske kuluihin esimerkiksi liiman tai saksien hankinnasta tulevia kustannuksia. Juuttinen säkkikangas maksaa Kouvolan Eurokankaassa 4,90€/100 x 150cm. Yhden raapimalaudan tekemiseen vaaditaan noin puolet tällaisesta kangaspalasta, eli 2,45€:n arvosta.

Ohjetaulukon tekemisestä en laske tulevan minkäänlaisia kustannuksia, mutta sen päällystäminen kontaktimuovilla on oman arvioni mukaan noin 0,10€ hintainen toimenpide. Taulukon laminoiminen, mikäli järjestö päätyisi siihen, maksaisi varmasti enemmän.

Lastulevyn magneetin tekemisestä tulevia kuluja en osaa laskea, mutta yritän ottaa nekin huomioon lopullisessa pakkauksen hinnassa pyöristäen hintaa hieman ylöspäin.

Yhden kangasmerkin hinnaksi samanlaisella tilauksella, kuin minkä Finnlanka Oy:lta teimme, tulee 1,39 euroa, ja niitä tulee jokaiseen pakkaukseen kolme, raapimalautaan, rättiin sekä nauhalla kiinni kampaan. Näiden yhteissummaksi tulee siis 4,17€.

Yhden kangaskassin hinta tulisi korkeimmaksi 50 kappaleen erän tilauksessa, mikä olisi aloitus- sekä toimituskulut huomioiden 4,54€. Toki hinta tulisi olemaan sitä matalampi, mitä isomman erän kasseja tilaisi, mutta lasken hinta-arviooni kaikista korkeimman hinnan varmuuden vuoksi.

Järjestö toivoo saavansa yhdestä pakkauksesta voittoa kymmenen euroa, joten sen lasken myös mukaan arvioon.

Näin ollen $1,15 + 0,72 + 6,89 + 9,00 + 2,45 + 0,10 + 4,17 + 4,54 + 10 = 39,02\text{€}$

Jotta pakkauksen hinta olisi mahdollisimman yksinkertainen, voisi sen mielestäni helposti pyöristää 40 euroon, joten tavoitteemme pysyä alle 50 eurossa, onnistui loistavasti. Toki lopullisen pakkauksen hinnan päättämisen jätän järjestön harkinnan varaan.

7 POHDINTA

Työn merkitys painottuu omasta mielestäni ennen kaikkea eettiseen yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen visuaalisia tehokeinoja hyödyntäen; lopullinen tuote edesauttaa sitä edustavien tahojen, sekä minun että ennen kaikkea Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:n, arvojen sekä tärkeinä pidettyjen eettisten tavoitteiden toteutumista. Tätä pidän henkilökohtaisesti arvokkaampana, kuin rahallisen tai muun materiaalisen hyödyn saavuttamista.

Projektin tavoitteet käyttökelpoisesta tuotteesta saavutettiin, joten Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:n konkreettinen hyöty projektista tulee toivottavasti olemaan sekä haluttua näkyvyyden että toiminnan ylläpitämiseen vaadittavien tulojen lisääntymistä, mikäli lisää pakkauksia päätetään protoversion jälkeen teettää. Itsessään suunniteltu kotiutuspakkaus on jo tässä vaiheessa teoriassa valmis myyntiin, joten jatkosuunnittelua ei näillä näkymin tarvita; totuus kuitenkin paljastuu vasta, kunhan pro-

topakkauksen tuotteiden ominaisuuksiin on kunnolla perehdytty. Konkreettiset tulokset ovat siis mitattavissa vasta sen jälkeen, kun kotiutuspakkaus on jo ollut jonkin aikaa myynnissä, ja kuluttajat ovat päässeet näkemään suunnittelemani printin. Laajentunut myyntituotevalikoima toivottavasti innostaa Sari Uskin lisäksi myös muita järjestön työntekijöitä, antaen näin lisäpontta toiminnan jatkumiselle ja ideoiden kehitykselle järjestön henkilökunnan piirissä.

Odottamattomia ongelmia ei suunnittelussa liiemmin ilmennyt, vaan se eteni tasaisesti eteenpäin. Tosin viivästyksiä tuotteiden tilaamisessa tuli, mikä johtui lähinnä omien aikataulujen noudattamistaitojeni puutteellisuudesta ja siitä, että unohdin välillä yhteydenpidon yhteistyötahoihin katkeavan viikonloppujen ajaksi – itse kun olen tavattavissa viikon jokaisena päivänä.

Vaikka vaativin etappi projektissa on jo ainakin omalta osaltani saavutettu, ei yhteistyömme Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:n kanssa tule välttämättä kuitenkaan loppumaan: aion olla lähitulevaisuudessa yhteydessä Uskiin, ja kysellä, onko toivottuihin tuloksiin päästy. Olen lisäksi tarjoutunut tekemään muutoksia sekä printtiin että kotiutuspakkaukseen, mikäli järjestö huomaa nykyisessä kokonaisuudessa puutteita.

Sekä printtien että itse pakkauksen suunnittelua varten käytetyt lähteet sekä muut tutkimusmenetelmät ovat mielestäni luotettavia, ja otteeni tiedon analysointiin ammattimainen, joten en näe ongelmaa tuotteen pätevyyden kannalta. Pakkauksen jatkokehittelyä voi kuitenkin tarkastella esimerkiksi siitä perspektiivistä, miten konseptia voisi soveltaa myös muihin lemmikkieläimiin. Tällaiselle tuotteelle voisi olla kysyntää eläinsuojeluyhdistysten lisäksi esimerkiksi kenneltoiminnassa sekä eläintarvikeliikkeissä, toki jostaista eläinlajia koskeva tiedonhaku olisi tehtävä vielä erikseen. Olen jo saanut KSEY:n kotiutuspakkauksen edustavaksi osaksi portfoliotani, joten tulevaisuudessa minulla on halutessani mahdollisuus kehittää konseptia eteenpäin, ja todennäköisesti myös ujuttaa se sellaisen ammattitoiminnan kentälle, mistä voisin hyötyä eettisen tyydytyksen lisäksi myös taloudellisesti.

Ammatillinen kehittymiseni työn aikana painottui lähinnä graafisen suunnittelun taitojen karttumiseen, erityisesti käsin piirretyn sekä tietokoneavusteisen viimeistelyn yhdistämiseen, ja olen nyt yleensäkin ottaen paljon itsevarmempi ottamaan vastaan graafisen suunnittelun toimeksiantoja. Opin myös rutkasti kyseisen alan käytännöistä, sekä

miten ne yhdistyvät visuaalisen markkinoinnin periaatteisiin, ja tätä kautta tuloshakuisen yritys- sekä järjestötoimintaan. Sain lisäksi loistavaa harjoitusta tuotetilausten saralla, sillä en ollut aikaisemmin tehnyt sitä ammattilaisena, ainoastaan yksityishenkilönä. Tähän liittyen onnistuin ilokseni verkostoitumaan aktiivisesti toimivaan järjestöön sekä pariin tuotevalmistajaan, mitä olin projektilta toivonutkin, sekä sain loppuun asti viedyn, markkina-arvoa omaavan tuotteen portfoliooni.

Omaan arvomaailmaani sekä moraalikäsitteisiini projekti vaikutti siten, että ymmärrän nyt lemmikkieläinilmion varjopuolet, sekä miten niitä KSEY:n tapaisten järjestöjen voimin pyritään vähentämään. Tiedostan myös paremmin omien henkilökohtaisten valintojeni vaikutukset toisiin eläinlajeihin, ja miten minun itse kuuluu ottaa vastuu toiminnastani. Olen siis projektin myötä ainakin itse joutunut eläinsuojelutoiminnan ”propagandan” uhriksi, mitä pidän ainoastaan positiivisena asiana – nyt jään innolla odottamaan, josko työn tulokset viittaisivat näin käyneen myös muiden ihmisten kohdalla.

LÄHTEET

Kirjalliset lähteet

Ambrose, G. & Harris, P. 2010. Design Thinking. Lausanne: AVA Publishing SA.

Bailey, G. 2002, Mitä kissani ajattelee? Alkuteoksesta What's my Cat Thinking? suomentanut Sinikka Pellinen. Helsinki: Tammi.

Boncamper, I. 1999. Vaatetusalan materiaalit. Helsinki: WSOY.

Bonnici, P. 1999. Visual Language: The Hidden Medium of Communication. Crans-Près-Cèligny: RotoVision SA.

Day, A. 1998. Designers' Handbook of Logos and Symbols. New York: RC Publications, Inc.

Eberle, H. & Hermeling, H. & Hornberger, M. & Kilgus, R. & Menzer, D. & Ring, W. 2002/2001. Ammattina vaate. Alkuteoksesta Fachwissen Bekleidung suomentanut Pirjo Luoto. Helsinki: WSOY.

Eskola, T. 2010. Kenellä on oikeus? Animalian lehti. 2010/4, 20-21.

Fennis, B.M. & Stroebe, W. 2010. The Psychology of Advertising. East Sussex: Psychology Press.

Fogle, B. 2004/2003. Kissanomistajan käsikirja. Alkuteoksesta Cat Owner's Manual suomentanut Ulla Kokko. Helsinki: Otava.

Grimm, H. 2007. Kissanpentu tulee taloon. Alkuteoksesta Ein Kätzchen kommt ins Haus suomentanut Tanja Piirainen. Helsinki: Inforviestintä.

Haaparanta, L. & Niiniluoto, I. 1998. Johdatus tieteelliseen ajatteluun. Helsinki: Hakapaino Oy.

Heikanen, J. 2011. Kissamaailman ABC. Helsinki: Catteria.

Huotari, P. & Laitakari-Svärd, I. & Laako, J. & Koskinen, I. 2003. Käyttäjäkeskeinen tuotesuunnittelu: käyttäjätiedon keruu, mallintaminen ja arviointi. Helsinki: Taideteollinen korkeakoulu.

Huovila, T. 2006. "Look": visuaalista viestisi. Helsinki: Inforviestintä.

Kissan hoito-opas. 4/2012. Helsingin Eläinsuojeluyhdistys HESY ry. Helsinki.

Laurila, T. & Siikamäki, R. & Härkäsalmi, T. & Ritala, P. 2002. Kestävää Muotoilua. Helsinki: Taideteollinen korkeakoulu.

Loiri, P. & Juholin, E. 1998. Huom! Visuaalisen viestinnän käsikirja. Helsinki: Inforviestintä Oy.

Nieminen, H. 2001. Sata vuotta eläinten puolesta. Ekenäs: Ekenäs Tryckeri Ab.

Nieminen, T. 2003. Visuaalinen markkinointi. Helsinki: WSOY.

Singer, P. 2007/1975. Animal Liberation. Suomennettu vuonna 1990 ilmestyneestä toisesta, tarkistetusta painoksesta. Suomentanut ja Suomea koskevin tiedoin täydentänyt Helena Tengvall 1991. Suomennetun painoksen päivittänyt Elisa Aaltola 2007. Helsinki: WSOY.

Stockelberg, Y. & Rasehorn, E. 2009. Onnellinen kotikissa. Alkuteoksesta Din inne-katt – aktivering och skötsel suom. Ulla Lempinen. Karkkila: Kustannus-Mäkelä Oy.

Tondreau, B. 2009. Layout Essentials: 100 Design Principles for Using Grids. Beverly: Rockport Publishers, Inc.

Internet-lähteet

Definition of norm in English. 2013. Oxford University Press. Saatavissa:
<http://www.oxforddictionaries.com/definition/english/norm> [Viitattu 8.11.2013].

Murray, P.N. 2013. How a Video Message Evokes Emotion and Arouses Response. Psychology Today. Saatavissa: <http://www.psychologytoday.com/blog/inside-the-consumer-mind/201309/how-video-message-evokes-emotion-and-arouses-response> [Viitattu 29.10.2013].

Nuutinen, O. 2013. Hiljainen tieto. Jyväskylän yliopisto. Saatavissa: <http://kans.jyu.fi/sanasto/sanat-kansio/hiljainen-tieto> [Viitattu 23.10.2013].

Räsänen, H. 2009. Kvalitatiiviset tutkimusmenetelmät. Hämeen ammattikorkeakoulu. Saatavissa: http://portal.hamk.fi/portal/page/portal/HAMK/koulutus/Ylempi_AMK_tutkinto/kudos/menetelmat [Viitattu 7.11.2013].

SEY:n jäsenyhdistykset. SEY Suomen Eläinsuojeluyhdistysten liitto ry. Saatavissa: http://www.sey.fi/lahin_yhdistys [Viitattu 5.10.2013].

Fieser, J. 2009. Ethics. Internet Encyclopedia of Philosophy. <http://www.iep.utm.edu/ethics/> [Viitattu 8.11.2013].

Storkerson, P. 2010. Antinomies of Semiotics in Graphic Design. Visible Language 1/2010, 5-37. Saatavissa: <http://www.kyamk.fi/kirjasto>, Ebsco [Viitattu 29.10.2013].

Toimintaperiaatteet. Eläinsuojeluliitto Animalia ry. Saatavissa: <http://www.animalia.fi/mik%C3%A4-animalia/toimintaperiaatteet> [Viitattu 23.9.2013].

Yhdistyksen toiminta. Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry. Saatavissa: <http://www.ksey.net/yhdistys.html> [Viitattu 17.9.2013].

Äitiysavustuksen historia. Kansaneläkelaitos. Saatavissa: http://www.kela.fi/aitiysavustus-ja-aitiyspakkaus_aitiysavustuksen-historia [Viitattu 17.9.2013].

Äitiysavustus ja äitiyspakkaus. Kansaneläkelaitos. Saatavissa: http://www.kela.fi/raskaus_aitiysavustus-ja-aitiyspakkaus [Viitattu 8.10.2013].

Äitiyspakkaus. Kansaneläkelaitos. Saatavissa: <http://www.kela.fi/aitiyspakkaus> [Viitattu 17.9.2013].

Orientoiva kirjallisuus

Durham, S. 2010. Brandraising: How Nonprofits Raise Visibility and Money Through Smart Communications. San Francisco: Jossey-Bass.

Heller, S. & Ilić, M. 2001. Icons of Graphic Design. Lontoo: Thames & Hudson Ltd.

KUVALUETTELO

Kuva 1. Viitekehys (Nivakoski, H. 2013)

Kuva 2. Moodboard 1: Perheenjäsen (Nivakoski, H. 2013)

Kuva 3. Moodboard 2: Lasin takaa (Nivakoski, H. 2013)

Kuva 4. Moodboard 3: Pienistä palasista (Nivakoski, H. 2013)

Kuva 5. Lopullinen printti (Nivakoski, H. 2013)

Kuva 6. Lopullinen kangasmerkki (Nivakoski, H. 2013)

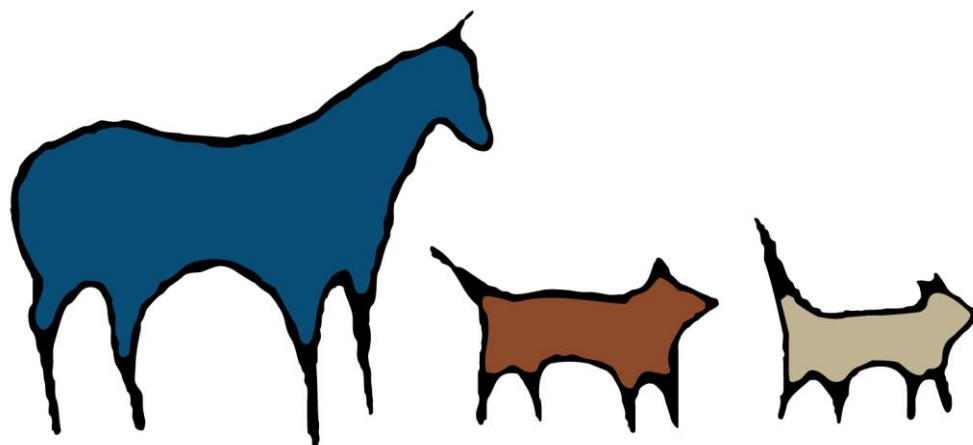
Kuva 7. Valmis raapimalauta (Nivakoski, H. 2013)

Kuva 8. Suunnitelma lopullisesta kangaskassista (Nivakoski, H. 2013)

LIITTEET

Liite 1. Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:n logo

K O U V O L A N   S E U D U N

E L Ä I N S U O J E L U Y H D I S T Y S   R Y

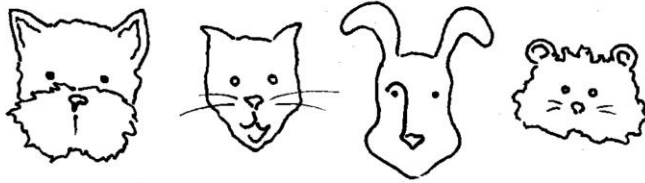

Liite 2. Kollaasi muista luonnoksista

Liite 3. Printtiehdotuksia eläinhahmoista

KOUVOLAN SEUDUN ELÄINSUOJELUYHDISTYS RY

ELÄINSYTÄVIEMME APUNA JO VUOSIKYMMENIÄ

Kouvola Seudun

Eläinsuojeluyhdistys ry

**Kouvola Seudun
Eläinsuojeluyhdistys Ry**

- eläinten oikeuksien asialla jo 60 vuotta

Liite 4. Kysely

MIKÄ ON KISSASI LEMPILELU?

MISSÄ KISSASI MIELUITEN NUKKUU?

MITKÄ "VÄLINEET"
KISSANOMISTAJALLA
ON VÄHINTÄÄN OLTAVA?
(NIMEÄ KOLME)

KUVAILE OMIN SANOIN
IHANTEELLINEN KISSAN-
OMISTAJA.

Liite 5. Muistiinpanot kyselyn tuloksista

1 Lelut

- leluhiiri
- tippunut esine
- laserosoitin, narun päässä oleva lelu, ja ”kielleyt esineet”
- valkoinen, risa leluhiiri
- kissanminttu ja toiset kissat
- puuvillapuikot
- laserosoitin ja pieneläimet

2 Nukkuminen

- vieressä tai sohvalla
- ikkunalauta, hylly, tuoli /pehmeä paikka, kuten pyykkikori tai muu vaatekasa
- sänky tai sohva (kissankopat ei kiinnosta)
- päivällä pyöreä reikä johon juuri ja juuri mahtuu: kiipeilypuun ”tatti”, korit ja lavuaarikin. omistajan ollessa kotona sylissä tai sängyssä yöllä vieressä/pään ympärillä
- vintillä tai sohvalla taljan seassa
- missä haluaa
- lattia, sohva ja pöytä, mutta kaikkein mieluiten sänky

3 Tärkeät esineet

- hiekk-astia hiekkoinen, raapimapuu, ruokakipot ja leluja. jos tykkää ulkoilla niin hyvät valjaat ja hihna
- ruokakuppi, hiekkalaatikko ja raapimapuu
- raapimapuu, lelut ja ruokakupit (sisäkissoille hiekkalaatikko)
- hiekkalaatikko, ruokakupit ja virikkeitä (kuten ötökät, hanasta tippuva vesi ja huonekaluista roikkuvat narut)
- ruoka- ja vesikuppi sekä hiekkalaatikko
- hiekkalaatikko, ruokapaikka ja raapimapuu
- hiekkalaatikko, harja ja ruokakipot

4 Hyvä kissanomistaja

- kärsivällinen/pitkäpinnainen, antaa kissalle myös omaa aikaa
- ymmärtää että kissa on erilainen kuin koira, ja tekee just niin kuin itse tahtoo. hermoja vaadi-taan
- rakastava, kärsivällinen, huumorintajuinen ja ymmärtävä, taipuisa (kissa tekee mitä tahtoo). kaikki mikä on omistajan, on myös kissan.
- paljon kotona
- eläinrakas, joka jaksaa kiireistäkin huolimatta hoitaa kissaansa ja jaksaa huomioida tarpeet
- kärsivällinen, anteeksiantava, itsenäinen (antaa kissalle omaa aikaa) ja tunnollinen hoitaja

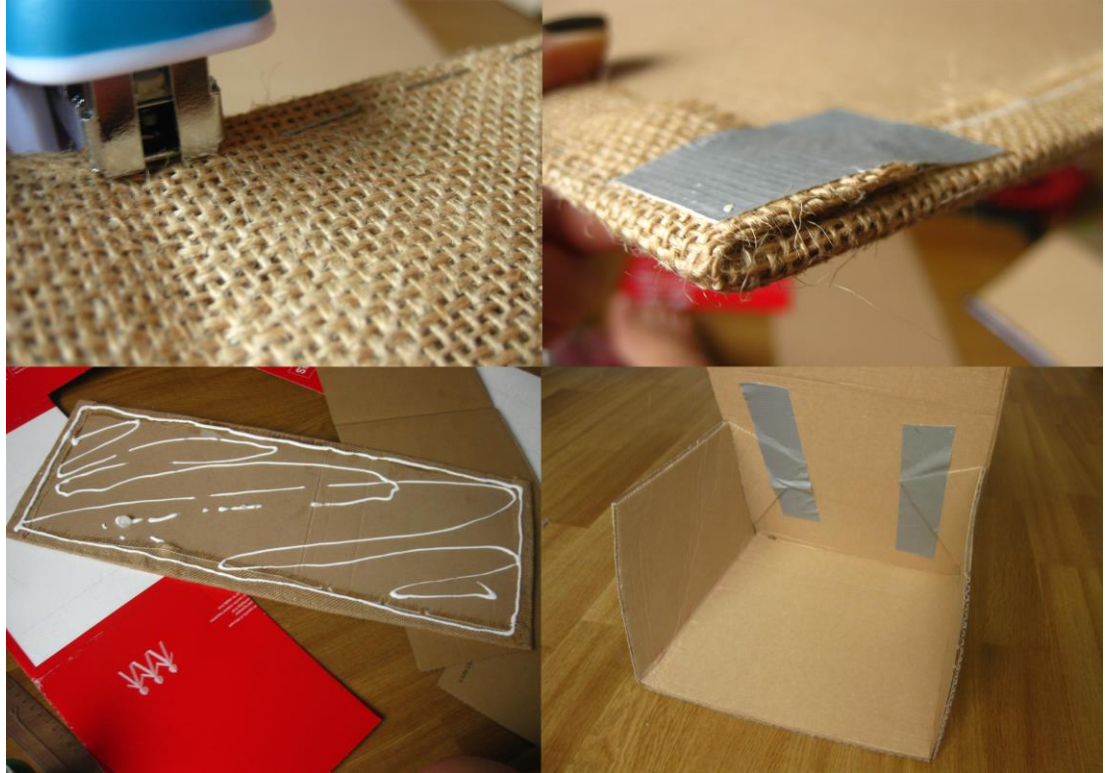
Liite 6. Lelupallot

Liite 7. Kampa

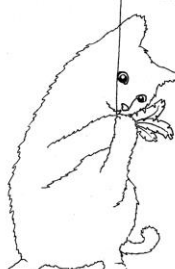

Liite 8. Vaihekuvia raapimalaudan valmistuksesta

Liite 9. Ohjetaulukko

Turvallisuusohjeita

Kissa nautii raikkaasta ulkoilmasta. Mikäli avonaisista ikkunoista tai parvekkeelta on pitkä pudotus maahan, pidä huoli ettei kissa pääse putoamaan niistä alas, esimerkiksi peittämällä aukot kanaverkolla.

Elektroniset laitteet ovat monelle eläimelle vieras asia. Kiinnitä sähköjohdot seinään tai teipillä lattiaa vasten.

Ennen kuivausrummun, tiski- tai pyykkikoneen käynnistämistä, varmista, ettei lemmikkisi ole sen sisällä nokosilla.

Kuuman hellan voi peittää vedellä täytetyllä kattilalla, ettei kissa polta tassujaan. Kuumat leivinunit kannattaa myös sulkea.

Älä anna lankakerää kissalle, sillä se saattaa sotkeentua siihen pahastikin!

Tarkastele aluksi, miten uusi asukas tulee toimeen talon muiden eläinten sekä pienten lasten kanssa.

Jatkuu toisella puolella

Muista paloturvallisuus, kun talossa on sekä kissa, että palavia kynttilöitä tai takassa on tuli.

Lemmikkisi saattaa helposti kiinnostua pöydän yli roikkuvasta pöytäliinasta, joten varo, ettei eläin vedä kaikkea pöydällä olevaa ja mahdollisesti särkyvää liinan mukana lattialle, tai päällensä.

Mikäli suunnittelit päästäväsi kissan itseksensä ulos, tee ensin kartoitus siellä piilevistä vaaroista, kuten liikenteestä, myrkyistä, naapuruston muista eläimistä, sekä siitä, ettei naapurisi häiriintyisi pihallaan mahdollisesti kuljeskelevasta kissasta.

Myrkylliset aineet, kuten lääkkeet, kosmetiikka, puhdistusaineet sekä puutarhakemikaalit on hyvä lukita kissan saavuttamattomiin.

Huomioi myös, että monet yleiset huone- ja puutarhakasvit ovat kissalle myrkyllisiä. Esimerkiksi jouluruusu- ja tähti, väriherne, kielo, lilja, oleanteri ja tuoksupasuuna ovat erittäin vaarallisia.

Muita kissalle haitallisia kasveja ovat muun muassa amaryllis, vuokko, alppiruusu, syklaami, hortensia, hyasintti, kurjenmieikka, misteli, kelanarsissi ja unikko

Rautakin on kissalle myrkyllistä.

Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry

Liite 10. Esityskuva kangaskassista

Liite 11. Kuvakooste pakkauksen tuotteista

